

MATHILDE

een tragikomedie

van LODE POOLS

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekstbrochure bij:

Lode Pools
Kerkstraat 21
3560 Lummen

- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Digitale tekstbrochures?

vtadigitaal@gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met:

SABAM
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

PERSONAGES:

MATHILDE, een weduwe	(65 jaar)
KRISTIEN, haar dochter	(40 jaar)
BRAM, de man van Kristien	(45 jaar)
SHANA, de dochter van Bram en Kristien	(18 jaar)
DENNIS, de vriend van Shana	(35 jaar)
KAMIEL, een weduwnaar	(70 jaar)
KATLEEN, de dochter van Kamiel	(40 jaar)
MICHEL, een vrijgezel	(65 jaar)

DECOR:

Een eenvoudige, maar gezellige woonkamer.

EERSTE TAFEREEL

(Mathilde beëindigt haar ontbijt. De bel van de voor-
deur rinkelt. Mathilde kijkt op haar horloge. Zij gaat
opendoen. Zij komt terug met Shana.)

MATHILDE- Onze Shana!

SHANA- Dag, oma.

MATHILDE- Al zo vroeg op weg? Vandaag moet jij toch niet naar
school.

SHANA- 't Is zaterdag.

MATHILDE- (Lichtjes achterdochtig) Op weg naar de markt? Of kom
jij oma gewoon een goedendag zeggen?

SHANA- Ik passeerde hier.

MATHILDE- Fijn dat jij even binnenwipt. Dit gebeurt veel te wei-
nig.

SHANA- Ik heb het erg druk, oma.

MATHILDE- Vallen je studies mee?

SHANA- In heb altijd een boontje gehad voor Germaanse talen.

MATHILDE- Duits en Engels?

SHANA- Ik heb er ook Deens bijgenomen.

MATHILDE- (Lichtjes plagerig) Voor het geval jij ooit een
Deense jongen tegen het lijf loopt?

SHANA- (Lichtjes geamuseerd) Je weet maar nooit.

MATHILDE- Heb jij al ontbeten? Ik heb nog wat overschot.

SHANA- Neen, dank je.

MATHILDE- Heb jij al gegeten?

SHANA- Op zaterdagmorgen eet ik zelden.

MATHILDE- (Weet wel beter) Jij bent gisteravond weer uit ge-
weest?

SHANA- Zoals alle jongeren, oma.

MATHILDE- Jij hebt de hele nacht doorgedaan? Jij bent nog niet
thuis geweest?

SHANA- (Lichtjes glimlachend) Jij moet dit begrijpen, oma.
Jij bent toch ook jong geweest.

MATHILDE- Dit is lang geleden! Dit was nog in de tijd van Kennedy.

SHANA- (Lichtjes geamuseerd) Die van de tunnel op de ring
rond Antwerpen?

MATHILDE- (Meespelend) Ja. Kennedy heeft die tunnel nog gegraven.
Wat vindt je ma ervan, dat jij 's nachts niet naar huis komt?

(Shana haalt lichtjes de schouders op.)

MATHILDE- Zij wordt dit stilaan gewoon?

SHANA- (Wat vleierig) Wil jij nog eens voor één keer...?

MATHILDE- ... zeggen, dat jij hier bij mij de nacht hebt doorgebracht?

SHANA- Een laatste keer.

MATHILDE- Bij jou is het altijd de laatste keer. Je ma gelooft
mij allang niet meer.

SHANA- Zeg haar alleen maar, dat ik hier vannacht heb aangebeld.

MATHILDE- De rest van het verhaal zuig jij wel uit je duim?

SHANA- Misschien hoor jij zelfs niets van haar.

MATHILDE- (Weet wel beter) Zo is je ma! Waar heb jij weer gezeten?

SHANA- In de Boccaccio.

MATHILDE- Met wie?

SHANA- Met Anke en Hannah.

MATHILDE- Zij lieten jou daar zomaar alleen achter? Mooie vriendinnen, die jij hebt!

SHANA- Wij zijn daar samen opgestapt. Zij moesten een andere richting uit.

MATHILDE- Jij stapte helemaal alleen door die donkere nacht?

SHANA- (Lichtjes geamuseerd) 't Was al bijna licht.

MATHILDE- Wanneer sluit die Boccaccio?

SHANA- Als de laatste klant de deur uit is.

MATHILDE- Jij was die laatste klant?

SHANA- (Glimlachend) Er moet iemand het laatst zijn, hè oma.
Ik was lang niet alleen.

MATHILDE- Jullie waren daar met zijn allen in slaap gevallen?

SHANA- Wij hebben ons goed geamuseerd, oma.

MATHILDE- Dit zal wel! Neem een koffiekoek. Of heb jij liever een
boterham?

SHANA- (Zonder overtuiging) Laat maar.

MATHILDE- Ik zie duidelijk, dat jij zin hebt. Ga zitten, ik zorg
voor de koffie.

SHANA- Dit is niet nodig.

MATHILDE- Jij denkt, dat je ma bij jouw thuiskomst klaarstaat met
een uitgebreid ontbijt?

SHANA- Dat niet.

MATHILDE- Ik denk, dat zij klaarstaat met wat anders! Ga zitten!

(Wat schóorvoetend neemt Shana nu plaats.)

MATHILDE- Hoe ben jij gisteravond aan de Boccaccio geraakt?

SHANA- Met de lijnbus.

MATHILDE- En jij wist, dat jij hiermee vannacht niet meer thuis
kon geraken?

SHANA- Meestal ontmoet ik daar wel iemand, die mij in de late
uurtjes mee naar huis neemt.

MATHILDE- Meestal?

SHANA- Dit lukt bijna altijd.

MATHILDE- Wij in onze tijd moesten zoiets niet proberen!

SHANA- (Plagerig) Reden er toen al auto's? De tijden zijn
veranderd, oma.

MATHILDE- Maar of zij beter zijn geworden, is een andere vraag.
Kan jij je ogen nog openhouden?

SHANA- (Lichtjes geamuseerd) Ik hoop nog thuis te geraken.

MATHILDE- Als ik soms op teevee zie, hoe jullie tegenwoordig te-
keergaan! Ik ben dan altijd content, dat ik daar niet
meer moet gaan tussen staan.

SHANA- Jij hebt in jouw tijd toch ook gedanst.

MATHILDE- Gedanst! Maar niet staan rondspringen lijkt een hoop

halvegaren! Dat is toch geen dansen meer, wat jullie doen.

SHANA- Hoe deden jullie dit dan?

MATHILDE- De mannen trokken ons eens ferm tegen hun gilet!

SHANA- Jullie taffelden zomaar wat rond?

MATHILDE- Hieraan hadden wij tenminste iets.

SHANA- Wat?

MATHILDE- Hier en daar begon er dan iets te jeuken. Maar jullie tegenwoordig! Aaneen aan omhoogwippen met de armen in de lucht! En hier van voren onder jullie trui hangt het allemaal heen en weer en op en af te wiggelen! Onnozeler kan het nog moeilijk.

SHANA- Dit is toch plezant.

MATHILDE- In onze tijd staken de mannen bij het dansen hun handen niet in de lucht. Zij gebruikten ze voor wat anders!

SHANA- (Glimlachend) Jullie, vrouwen, lieten dit toe?

MATHILDE- 't Was te zien, wie het deed. En waar hij precies bleef met zijn handen.

SHANA- (Geamuseerd) Jij hebt er toch niet te veel afgeweerd?

MATHILDE- Ik denk niet, dat dit veel avance was geweest.

SHANA- Hebben jij en opa Freddy vroeger veel gedanst?

MATHILDE- Opa was geen danser.

SHANA- (Geamuseerd) Hij had geen muziek nodig, om je tegen zijn gilet te trekken?

MATHILDE- Dit ga ik niet aan jouw neusje hangen.

SHANA- (Wat plagerig) Was opa nogal een hevige?

MATHILDE- In het openbaar moesten wij ons heel deftig gedragen. Ik was toen kleuterleidster bij de nonnen.

SHANA- Naar het schijnt, waren dit nogal rare schepsels.

MATHILDE- Nonnen waren een softere soort gendarmen. Maar ja, gendarmen kennen jullie ook al niet meer. Jij bent precies uitgehongerd?

SHANA- Je koffiekoeken zijn erg lekker.

MATHILDE- Ze gaan er goed binnen. Nu hoef jij bij je thuiskomst je ma niet meer lastig te vallen. Ongetwijfeld is zij zo al lastig genoeg.

SHANA- Jij kent haar!

MATHILDE- Bij mij zou dit ook niet hebben gepakt.

SHANA- Hoe gedroeg ons ma zich vroeger? Heb jij met haar ook veel last gehad?

MATHILDE- Andere vraag!... Hoe geraak jij nu thuis? Ik ga jou niet met de wagen naar huis brengen. Ik wil niet mee opdraaien voor jouw domme streken.

SHANA- Ik neem wel de lijnbus.

MATHILDE- Zeg eens eerlijk, met wie zat jij daar in de Boccaccio nog zo laat?

SHANA- (Lichtjes geamuseerd) 't Was al vroeg, oma.

MATHILDE- Dit zullen niet meer de deftigste jongens zijn geweest. En zeker niet de nuchterste. Wij in onze tijd probeerden rond middernacht terug thuis te zijn.

SHANA- Dan gaan wij nu pas uit! Ik mag dus zeggen, dat ik een deel van de nacht hier heb doorgebracht?

MATHILDE- Dit mag jij. Maar of ik dit zomaar ga bevestigen...

(De bel van de voordeur rinkelt.)

MATHILDE- Je ma! Ga maar opendoen.

SHANA- Doe jij het, oma. Zeg haar, dat ik hier heb geslapen!

MATHILDE- Wie haar gat verbrandt, moet op de blaren zitten!

SHANA- (Wat flemend) Oma?

(Mathilde gaat opendoen. Zij komt terug met Kamiel.)

KAMIEL- Nog bezoek?

MATHILDE- Shana, mijn kleindochter.

KAMIEL- Een schoon kind.

MATHILDE- In mijn familie hebben wij geen anderen.

KAMIEL- Da's plezant, als je niet alleen moet eten.

MATHILDE- Ik had liever, dat zij nu bij haar thuis met haar knieën onder de tafel had gezeten.

KAMIEL- De meesten van haar leeftijd hebben geen tijd meer voor oma.

MATHILDE- (Wat beschuldigend tot Shana) Behalve als zij in de problemen zitten.

- SHANA- Ik ga mij wat verfrissen.
- MATHILDE- In de badkamer vind je het nodige.
- SHANA- (Lichtjes plagerig) Zonder mij redden jullie het ook wel?
- KAMIEL- (Geamuseerd) Wij doen ons best!
- (Shana gaat naar boven.)
- KAMIEL- Zij brengt jou geregeld een bezoek?
- MATHILDE- Iedere keer als zij thuis met problemen zit.
- KAMIEL- (Lichtjes geamuseerd) Geregeld dus... Jij kent mij nog?
- (Mathilde bezielt hem, maar herkent hem niet meteen.)
- KAMIEL- Ongeveer een jaar geleden... Het Vesaliusziekenhuis.
- (Haar frank valt nog niet.)
- KAMIEL- Jij kwam daar toen geregeld met je man, ik met mijn vrouw. Wij waren beiden chauffeur van dienst, wij moesten er telkens wachten. In de hal liepen wij mekaar al eens tegen het lijf. Een zeldzame keer hebben wij daar zelfs samen in de cafetaria wat zitten praten.
- MATHILDE- Mijn man kreeg daar maandelijks insputtingen voor zijn ogen. Hij leed aan LMD.
- KAMIEL- Mijn vrouw was in behandeling voor longkanker.
- MATHILDE- Jij bent die man met de grijze Dacia?
- KAMIEL- Dat ben ik, ja! Kamiel!
- MATHILDE- Hoe is het nu met je vrouw?
- KAMIEL- Een goed half jaar geleden is zij gestorven.
- MATHILDE- Mijn medeleven!
- KAMIEL- Jouw man is ook gestorven.
- MATHILDE- Jij hebt het vernomen?
- KAMIEL- Ik heb het gelezen in de gazette. Op de foto van het overlijdensbericht herkende ik hem direct. Ik meende jou toen een kaartje te sturen, maar ik vond er geen.
- MATHILDE- (Lichtjes geamuseerd) Waarschijnlijk vond jij ook geen postzegel?
- KAMIEL- (Geamuseerd) Ook al niet. Jouw man zag er nochtans niet ziek uit.

- MATHILDE- Hij was trommelaar in de fanfare. In een optocht is hij plots ineengezakt. Hartinfarct.
- KAMIEL- Zomaar ineens?
- MATHILDE- Ineens! Nooit heeft hij geklaagd van zijn hart.
- KAMIEL- Zo'n struise vent!
- MATHILDE- Lachend sloeg hij er nog lustig op los. En het volgende moment lag hij levenloos op het asfalt. Zijn trommel rolde nog een eind verder.
- KAMIEL- Hem nog reanimeren, lukte niet meer?
- MATHILDE- Zijn collega's muzikanten waren de kluts kwijt. Zij bleven er verstond op staan toekijken.
- KAMIEL- Zij snapten niet, wat er aan de hand was?
- MATHILDE- Niet meteen. Nadien probeerden zij hem nog recht te helpen.
- KAMIEL- Hij wou niet meer mee?
- MATHILDE- Alle hulp kwam te laat.
- KAMIEL- Hoe oud was hij?
- MATHILDE- Freddy was 69.
- KAMIEL- Dit is nog lang geen leeftijd, om al te moeten vertrekken. Maar ja, als ze je komen halen, heb je zelf niet veel in de pap te brokken. Hij was coiffeur?
- MATHILDE- Hij had zij salon hiernaast.
- KAMIEL- Jij hebt het al opgeruimd?
- MATHILDE- Nog niet. Wil jij het misschien overnemen?
- KAMIEL- Ik en haar knippen? Ik vrees, dat er hier dan een aantal gingen rondlopen met één oor.
- MATHILDE- Zo onhandig zie jij er nochtans niet uit. Wat doe jij voor de kost?
- KAMIEL- Niks meer. Ik profiteer volop van mijn pensioen. Niet dat dit zo fameus is. Maar ik kom toe,... als ik niet te gek doe.
- MATHILDE- Hoe vaak ga jij met vakantie?
- KAMIEL- Vakantie? Ik? Ik ben nergens liever dan thuis.
- MATHILDE- Jij hebt nog kinderen thuis?

KAMIEL- Zij zijn alle vier de deur uit. Eén woont er zelfs in Spanje. Ja, per toeval is zij tegen een Spanjaard aangelopen. Hier reisden onze Roza en ik al eens naartoe met het vliegtuig. Maar voor de rest...

MATHILDE- Mijn twee dochters zijn ook allang uitgevlogen.

KAMIEL- Gelukkig is er je kleindochter?

MATHILDE- Die is hier maar heel toevallig... Wat brengt jou naar hier? Jij passeert hier zomaar?

KAMIEL- Ja... en neen. Op zaterdagmorgen ga ik altijd mijn inkopen doen. Ik ben op weg naar de markt.

MATHILDE- Jij dacht: "Ik spring eens even binnen"?

KAMIEL- Ja.

MATHILDE- Hoe kende jij mijn adres?

KAMIEL- Van het overlijdensbericht in de gazet.

MATHILDE- Ons adres stond er niet vermeld.

KAMIEL- Ik had het er zelf bijgeschreven. (Lichtjes geamuseerd) Voor op dat kaartje, dat jij niet hebt ontvangen.

MATHILDE- Hoe kwam jij eraan?

KAMIEL- Waarschijnlijk opgezocht in een oud telefoonboek.

MATHILDE- Jij hebt dat overlijdensbericht goed bewaard.

KAMIEL- Ik had het uitgeknipt. Onlangs heb ik het teruggevonden in een schoenendoos.

MATHILDE- Een schoenendoos?

KAMIEL- In een van mijn keukenkasten bewaar ik twee schoendozen. Eén voor de officiële papieren, die ik moet bijhouden. Paperassen van de belastingen, de gemeente, de bank, Proximus, Infrax, de verzekering, het ziekenfonds en noem maar op. Een echte rommel! En een tweede doos met interessante dingen, die ik ooit heb uitgeknipt om ze te bewaren.

MATHILDE- Toen jij mijn adres vond, dacht jij er meteen aan mij eens te gaan opzoeken?

KAMIEL- Ja.

MATHILDE- Waarom?

KAMIEL- Zomaar. (Geamuseerd) Zonder bijbedoelingen, Mathilde. Thuis heb ik nogal een grote hof. Ik kweek daar legumen.

Patatten, prei, selder, sla, erwten, wortelen, tomaten, noem maar op. Voor één persoon is dit veel te veel. Daarom heb ik voor jou enkele tomaten meegebracht.

MATHILDE- Tomaten?

KAMIEL- Jij lust die toch?

MATHILDE- In de soep.

KAMIEL- Het zijn grote tomaten, met veel vlees en niet te veel vocht. Ook heel lekker om ze gewoon te eten. Ik ga ze jou eens laten zien.

(Kamiel pakt enkele tomaten uit.)

KAMIEL- Dit zijn nogal kastaars, hè?

MATHILDE- Zijn ze zo allemaal?

KAMIEL- Allemaal, Mathilde! Nergens anders vind je tomaten lijk die van mij! En dit is niet alleen zo met mijn tomaten! Da's ook zo met mijn sla, mijn erwten, mijn wortelen... Rond mijn hof heb ik een speciale omheining moeten plaatsen. Anders waren de konijnen en de hazen van uren in de ronde er niet meer weg te slaan!

MATHILDE- (Geamuseerd) Dan had jij mij ook nog een wild konijntje kunnen meebrengen?

KAMIEL- (Geamuseerd) Ik heb geen geweer.

MATHILDE- Jij zou het ook niet over je hart kunnen krijgen, het te moeten doodschieten.

KAMIEL- Dit weet ik niet. Meer dan eens heb ik een kieken of een konijn geslacht. Onze Roza kon die goed klaarmaken.

MATHILDE- Konijn met pruimen?

KAMIEL- Met krieken!

MATHILDE- Tiens.

KAMIEL- Heel lekker!... Zo'n tomaat, en daar wat mayonaise of wat mosterd op! Da's om duimen en vingers van af te likken! Ja, nu onze Roza er niet meer is, zit ik veel in mijn hof. Wat moet ik anders de hele dag doen? Petanquen, kegelen of vissen is niks voor mij.

MATHILDE- En fietsen?

KAMIEL- Fietsen nog minder! Hiervan word ik moe! (Geamuseerd) Of jij zou met mij moeten meerijden.

MATHILDE- De wegen zijn veel te gevaarlijk geworden.

KAMIEL- Wij met zijn tweeën op een tandem! Dat zou wat zijn, hè Mathilde?

MATHILDE- Dan ga ik veel liever wandelen in de natuur.

KAMIEL- Dit doe je ook best met zijn tweeën.

(Mathilde antwoordt niet.)

KAMIEL- Wat vind jij van mijn tomaten?

MATHILDE- Die ik soms meebreng van de Aldi, zijn niet zo dik.

KAMIEL- Die van de Aldi! Zijn dat tomaten? Ze zijn niet dikker dan een kers! Zonder vergrootglas zie je ze niet eens liggen. Jij hebt nu geen goesting, om er eens een te proeven?

MATHILDE- Ik heb juist ontbeten.

KAMIEL- Als jij ervan hebt gegeten, laat jij mij maar eens iets weten. In mijn hof staan er nog meer dan genoeg. Mijn tomatenplanten hangen scheef van de vruchten!

MATHILDE- Jij moet daar stokken tegen plaatsen.

KAMIEL- Dit heb ik al gedaan, Mathilde! Maar nu hangen ook die stokken helemaal scheef! Ik zou er nieuwe stokken moeten tegen plaatsen, om de oude recht te houden.

(De bel van de voordeur rinkelt.)

KAMIEL- Bezoek?

MATHILDE- Een ogenblik.

(Mathilde gaat opendoen. Zij komt terug met Kristien en Bram.)

MATHILDE- (Tot Kamiel) Mijn dochter en haar man.

KAMIEL- Ik maak mij meteen uit de voeten. Als het past, kom ik binnenkort nog eens langs. Ik ken nu de weg.

MATHILDE- In ieder geval bedankt voor de tomaten.

KAMIEL- (Enthousiast) Laat ze je smaken!

(Kamiel vertrekt.)

KRISTIEN- Jij weet, waarvoor wij hier zijn?

MATHILDE- (Wat vermanend) Ook een goedendag, allebei.

BRAM- Wij komen voor onze Shana.

KRISTIEN- (Tot Bram) "Haar" heb ik iets gevraagd! Niet jou!

Is zij hier?

MATHILDE- Zij is boven. Zij maakt nog wat toilet.

KRISTIEN- Wanneer is zij hier aangekomen?

MATHILDE- Dit weet ik niet precies.

KRISTIEN- Gisteravond? Vannacht? Vanmorgen?

MATHILDE- Toen zij aanbelde, was ik al naar bed.

KRISTIEN- Allang? Jij hebt toen je wekker toch gezien?

MATHILDE- Eergisteren is die stilgevallen.

KRISTIEN- (Gelooft dit niet) Dit zal wel!

MATHILDE- Ik ben gaan opendoen, omdat ik mijn kleinkind 's nachts niet op straat wou laten staan. Als jij meer uitleg wil, vraag die dan aan haar.

KRISTIEN- Zij moest thuis zijn!

MATHILDE- Ik heb haar niet naar hier geroepen.

KRISTIEN- Jij hebt haar wel met open armen ontvangen!

MATHILDE- Gelukkig maar!

KRISTIEN- Haal haar maar vlug naar beneden!

MATHILDE- Zij heeft al ontbeten. Zij haalt nog even een kam door haar haar.

KRISTIEN- Dit duurt wel erg lang.

MATHILDE- Zij kan wel raden, wie er hier zo-even heeft aangebeld. Zij is alles behalve gehaast.

KRISTIEN- (Aandringend) Hoe laat is zij hier aangekomen?

MATHILDE- (Wat lastig) Mijn wekker staat stil!

KRISTIEN- Je horloge ook? Jij weet het maar al te goed! Jij wil het mij niet vertellen! Bram, haal haar naar beneden!

BRAM- Zij is dadelijk klaar.

KRISTIEN- (Opgewonden) Ga haar halen!

(Wat onwennig begeeft Bram zich naar boven.)

MATHILDE- Hem heb jij beter afgericht dan je dochter. 't Is niet plezant zeker, als je je eigen dochter niet meer in handen hebt?

KRISTIEN- Is dit "mijn" schuld?

MATHILDE- Zeker niet de mijne!

KRISTIEN- Wie houdt er haar voortdurend de hand boven het hoofd? Zij weet, dat zij hier altijd terecht kan! Dat zij niet naar huis hoeft te gaan! Door jouw schuld gaat het met haar helemaal de verkeerde kant uit!

MATHILDE- Jij bent haar moeder. Doe er iets aan!

KRISTIEN- Hiermee ben ik volop bezig! Maar ik word tegengewerkt!

(Bram en Shana komen van de trap.)

KRISTIEN- Zij is er al!

MATHILDE- (Wat vermanend tot Kristien) Goedendag, Shana.

KRISTIEN- Ik ben niet van plan, hier tegenover haar veel complimenten te verkopen! (Tot Shana) Wanneer ben jij hier aangekomen?

SHANA- Dit weet ik niet meer zo juist.

KRISTIEN- Is jouw wekker ook stilgevallen? Was het nog donker, of was het al licht?

SHANA- Donker natuurlijk!

KRISTIEN- Waar heb jij vannacht gezeten?

SHANA- Hier.

KRISTIEN- En daarvoor?

SHANA- In de Boccaccio.

KRISTIEN- Met wie?

SHANA- Mijn vriendinnen Anke en Hannah.

KRISTIEN- Anke Bouts en Hannah Wevers?

SHANA- Welke anders?

KRISTIEN- Tot wanneer?

SHANA- (Ietwat lastig) Dit weet ik niet meer! Tot rond middernacht ongeveer.

KRISTIEN- Vanmorgen heb ik Anke en Hannah gebeld. Geen van beiden heeft jou gisteravond of vannacht in de Boccaccio gezien!

SHANA- Ik ben daar lange tijd naar hen op zoek geweest. Ik heb ze niet gevonden.

KRISTIEN- (Schamper) Waarschijnlijk was er te weinig licht!

MATHILDE- (Lichtjes geamuseerd) Ongetwijfeld was dat van dat blauw. Hiermee zie je niet veel.

KRISTIEN- Jij bent niet in de Boccaccio geweest!

SHANA- - Jawel!

KRISTIEN- Maken Anke en Hannah mij dan allebei iets wijs? (Lastig) Wanneer ben jij hier aangekomen?

SHANA- (Lastig) Dit weet ik niet! Vraag dit aan oma!

MATHILDE- (Protesterend) Hela, hela! Ik moet jouw gedrag niet verantwoorden! Jij bent oud genoeg, om dit zelf te doen.

KRISTIEN- Zie ze daar staan gapen! En dan probeer jij mij wijs te maken, dat zij hier heeft geslapen? (Lastig) Waar ben jij vannacht geweest?

SHANA- (Koppig) Voor de laatste keer! In de Boccaccio!

KRISTIEN- Met wie?

SHANA- Met vriendinnen van op school! Jij kent ze niet!

KRISTIEN- Jij ook niet! Ik kom er wel achter, wees maar gerust! En nu ga jij meteen mee naar huis!

MATHILDE- Ik ga ons eerst alle vier een goede kop koffie opgieven.

KRISTIEN- Die drink ik thuis wel!

MATHILDE- Hier samen, (Lichtjes ironisch) voor de gezelligheid.

KRISTIEN- (Nogal schamper) Om de voorbije nacht door te spelen!

MATHILDE- Zo erg was het niet.

KRISTIEN- Misschien niet voor jou. Maar ik heb geen oog dichtgedaan. (Plots tot Bram) Waarom trek jij je mond niet eens open?

BRAM- (Wat onnozel) Ik wou jou niet onderbreken.

KRISTIEN- Jij wil je er nog maar eens buiten houden! Jij laat mij weer het vuile werk opknappen! Zoals altijd!

BRAM- Thuis neem ik onze Shana wel eens onder handen.

KRISTIEN- Dit kennen wij!

MATHILDE- Bram gebruikt zijn verstand. Dit moesten wij allemaal doen.

KRISTIEN- Geef mij maar ongelijk! Dit ben jij gewoon!

MATHILDE- Zonder mij had onze Shana vannacht niet veel geslapen, hè Shana?

KRISTIEN- Voortaan geef jij haar hier 's nachts geen onderdak meer! Verstaan?

MATHILDE- Ik ben niet doof. Ik zal ervoor zorgen, dat zij voortaan 's nachts alleen in het donker op straat loopt rond te dolen.

KRISTIEN- Zo alleen zal zij niet zijn geweest!

MATHILDE- (Blijkbaar benieuwd) Weet jij meer?

KRISTIEN- Ik kom er wel achter, waar zij is geweest! En met wie! (Tot Shana) Vooruit!

MATHILDE- Als jij hier nog eens passeert, spring jij weer maar eens binnen, Shana. (Lichtjes vermanend) Liefst overdag! (Een duidelijke hint naar alle drie) Ik ontvang graag familiebezoek.

BRAM- (Vriendelijk) Wij komen wel eens langs.

KRISTIEN- (Erg schamper tot Bram) O ja?

BRAM- (Meteen afgezwakt) Als het past.

MATHILDE- Tot ziens, Shana.

(Mathilde en Shana kussen mekaar.)

MATHILDE- Luister in het vervolg goed naar je ma. Zij meent het goed met jou.

BRAM- Tot ziens, oma.

MATHILDE- (Plagerig) Nog een, die hoopt een kus te krijgen! Vraag die maar aan onze Kristien. Zij is hierin een specialiste.

KRISTIEN- Ik kan er niet om lachen! Vooruit!

(Shana, Kristien en Bram vertrekken.)

MATHILDE- Ik vraag mij serieus af, waar onze Shana de hele nacht heeft gezeten? Dit moet een rare Boccaccio zijn geweest.

TWEEDE TAFEREEL

(Mathilde en Kamiel komen uit de hal. Kamiel draagt een tas.)

MATHILDE- Jij brengt mij toch weer geen groenten, Kamiel?

KAMIEL- (Enthousiast) De schoonste die ik in mijn hof kon vinden, Mathilde.

MATHILDE- Aan die van vorige keer ben ik nog niet begonnen.

KAMIEL- Meer eten, Mathilde! Legumen zijn echt nodig, voor een goede gezondheid.

MATHILDE- Jij verschijnt hier om de drie, vier dagen met een nieuwe voorraad.

KAMIEL- Ik kan het ook niet helpen, dat mijn legumen van geen ophouden weten.

MATHILDE- Jij hebt niemand anders, aan wie jij ze kan kwijtraken?

KAMIEL- Als er iemand is, aan wie ik ze met alle plezier cadeau doe, dan is het aan jou. Jij vindt ze toch lekker?

MATHILDE- Heel lekker.

KAMIEL- Wel dan?

MATHILDE- Ik heb mij juist een kop koffie ingeschonken. Jij ook een kop?

KAMIEL- Alleen vliegen sla ik af.

MATHILDE- Ga zitten. Ben jij altijd tuinier geweest?

KAMIEL- Alleen in mijn vrije tijd. Onze Roza kookte graag soep. Neen, indertijd heb ik geleerd voor ijzerbewerker.

MATHILDE- IJzerbewerker?

KAMIEL- Stel je hier niet te veel van voor. Meer dan een scheve kaarsenpan en een krammakelige lampenkap hebben wij daar in die school nooit mogen maken. Maar aan het einde kregen wij wel een getuigschrift. Meer hadden wij niet vandoen, om in de fabriek binnen te geraken.

MATHILDE- Waar heb jij gewerkt?

KAMIEL- Drie verschillende bazen heb ik helpen rijk worden, Mathilde. Bij mijn eerste baas, mijnheer Zeeuws, heb ik nog putjes en deksels gegoten voor rioleringen. Ik stond daar aan de oven. "De hel" noemden wij die. Heb

ik daar wat afgezweet!

MATHILDE- En je geregeld verbrand?

KAMIEL- Zo lomp was ik niet. Of toch niet dikwijls.

MATHILDE- Jij hebt het overleefd?

KAMIEL- Tot ik van onze Roza ander werk moest gaan zoeken. Bij zo'n hete temperatuur in het atelier moest er op tijd en stond worden gedronken.

MATHILDE- De baas had toch water voorzien?

KAMIEL- Ja, om dat gloeiende ijzer mee af te koelen. Zelf dronken wij bier. Te veel, volgens onze Roza.

MATHILDE- Geregeld kwam jij aangeschoten thuis?

KAMIEL- Ik wou dan altijd de plezante uithangen, ik liet haar niet met rust. Dit kon onze Roza niet hebben. Ik heb dus bij mijnheer Zeeuws mijn ontslag gegeven. Een jaar later was de brave man failliet.

MATHILDE- Omdat hij jou niet meer had?

KAMIEL- (Geamuseerd) Van eigen!... Neen, zijn rioolputjes en zijn deksels waren uit de mode. En om nog iets helemaal nieuw te beginnen, vond de brave man zich te oud. Ik ben dan naar een ijzerhandelaar gegaan. Hier moest ik ijzeren constructies "ontmantelen", lijk ze dat noemen. Autowrakken, machines, trappen, allerlei installaties...

MATHILDE- Jij was nu afbreker?

KAMIEL- Ja. Meestal gebeurde dit met een zware moersleutel, een breekijzer of een mokerhamer. Heb ik er daar op los geklopt!

MATHILDE- Lang?

KAMIEL- Tot mijn oren beschadigd geraakten. Op aandringen van een oorspecialist heb ik toen noodgedwongen mijn ontslag gegeven. Een goed jaar later was die ijzerhandelaar failliet.

MATHILDE- Omdat hij jou niet meer had?

KAMIEL- Van eigen! Dan ben ik bij een garagist in dienst gegaan.

MATHILDE- Dacia?

KAMIEL- Alle merken. Tweedehands. De deuken die anderen in de carrosserie hadden gemaakt, moest ik er weer voorzichtig uitkloppen. Hier heb ik gewerkt tot aan mijn pensioen.

MATHILDE- (Geamuseerd) Toen jij daar vertrok, is die garagist failliet gegaan?

KAMIEL- Hij heeft inderdaad zijn boeltje moeten verkopen.

MATHILDE- Omdat hij jou niet meer had?

KAMIEL- Van eigen!... (Wat ernstiger) Zijn vrouw had hem in de steek gelaten. Na meer dan 30 jaar zag zij plots in, dat zij met de verkeerde man was getrouwd. Dat er daar nog een rondliep, die beter bij haar paste. Zij eiste de helft van alles wat zij bezaten, ook van het bedrijf... Ja, ik ben daar met pensioen gegaan. Ik had toen nog alleen mijn bezigheid met onze Roza,... en nu - nu zij er niet meer is - met mijn hof.

(Er wordt geklopt. Michel verschijnt via de achterdeur.)

MICHEL- (Koeltjes, Kamiel wat scheef beziend) Goeiendag.

MATHILDE- Michel, een van mijn geburen. Hij is gewoon langs de achterdeur naar binnen te komen.

KAMIEL- (Lichtjes geamuseerd) 't Is hier zo'n beetje "de zoe-te inval"?

MATHILDE- Alleen Michel komt langs daar.

MICHEL- (Alles behalve vriendelijk) Jij komt hier geregeld?

KAMIEL- Dit gebeurt al eens.

MICHEL- Jouw Dacia zie ik hier aaneen aan voor de deur staan.

MATHILDE- Freddy en Michel waren geregeld samen. Michel springt hier nu af en toe nog eens binnen.

KAMIEL- Waarvoor?

MATHILDE- Eerder uit gewoonte.

MICHEL- Heeft hij Freddy ook gekend?

MATHILDE- Kamiel heeft hem een paar keer ontmoet in het ziekenhuis.

MICHEL- Niet speciaal dus?

MATHILDE- Neen.

KAMIEL- (Lichtjes geamuseerd) Mathilde kwam ik daar vaker tegen.

MICHEL- Wat brengt jou dan zo dikwijls naar hier?

(Kamiel wenst hier blijkbaar niet meteen op in te gaan.)

MATHILDE- Kamiel heeft een grote hof. Geregeld brengt hij mij wat van zijn groenten.

MICHEL- Hiervoor hoeft hij niet van zover te komen. Ik heb ook een hof. Met heel schone legumen! Freddy heeft mij altijd gezegd: "Als er ooit iets met mij voorvalt, moet jij voor mijn vrouw zorgen."

MATHILDE- (Lichtjes geamuseerd) Ik kan nog best zelf mijn plan trekken, Michel. Mijn fysiek is nog prima in orde. En mijn verstand laat mij nog niet in de steek.

MICHEL- Al verscheidene keren heb ik jou uit de nood moeten helpen, Mathilde. Neem nu de losse stoeptegels hierachter. Die lagen er gevaarlijk bij. Hierover had jij gemakkelijk je benen kunnen breken.

MATHILDE- Die heb jij mooi weer in orde gebracht, Michel.

MICHEL- Jij hebt het mij geen twee keer moeten vragen.

MATHILDE- (Lichtjes geamuseerd) Ik heb het je zelfs niet moeten vragen. Spontaan heb jij hiervoor "geregeld" je diensten aangeboden.

MICHEL- En die radiator op je slaapkamer, die niet meer wou warm worden.

MATHILDE- Daar heb jij zolang met je hamer tegen geklopt, dat hij weer in orde was.

MICHEL- Die knop zat vast! Roest!... Je hofhaag heb ik ook geschoren.

MATHILDE- Zelf kon ik er vanboven niet aan.

MICHEL- Dit was ook geen werk voor jou! Een vrouw met een haagschaar!

KAMIEL- Als je zo van die werkjes hebt, en Michel kan eens niet komen, mag jij mij altijd vragen.

MICHEL- (Lichtjes geraakt) Voor Mathilde heb ik altijd tijd!

KAMIEL- Ook gepensioneerd?

MICHEL- Een zelfstandige gaat niet met pensioen. Die werkt te graag.

MATHILDE- Michel is klusjesman.

MICHEL- (Verbeterd) Ik heb een herstellingsdienst! Alles wat met de bouw te maken heeft, is mijn rayon. Metsen, vloeren, plakken, elektriciteit, chauffage,... noem maar op.

MATHILDE- (Ietwat plagerig) Michel werkt het liefst bij vrouwen.

MICHEL- (Verdedigt zich) Ik ga overal, waar ze mij vragen!

MATHILDE- (Geamuseerd) Maar het liefst bij vrouwen. Michel is nooit getrouwd.

KAMIEL- Samenwonend?

MATHILDE- Ook niet. Eén keer is hij wel eens verliefd geweest, hè Michel?

MICHEL- Dat was een abuis.

MATHILDE- Op Lieske van de bloemenwinkel.

KAMIEL- Ken ik niet.

MATHILDE- De vrouw van de garagist.

KAMIEL- Toch niet Lieske van Polleke?

MATHILDE- Toch wel.

KAMIEL- Dat klein, fijn Lieske? (Lichtjes geamuseerd) En "hij" heeft daarmee...?

MICHEL- Er is nooit iets geweest!

MATHILDE- (Wat plagerig) Jij hebt er alleen maar een oogje op gehad, hè Michel?

MICHEL- Lang heeft dit niet geduurd!

KAMIEL- (Geamuseerd) Polleke was je voor?

MICHEL- (Lastig) Ik had haar meteen door! Polleke mag ze hebben!

MATHILDE- Sindsdien heeft Michel geen vrouw meer gezien. Hij werkt er alleen maar graag voor.

MICHEL- Ik kom hier, omdat ik dit aan Freddy heb beloofd!

KAMIEL- Na zijn dood voor zijn vrouw zorgen! Ik geloof nooit, dat hij jou zoiets heeft gevraagd.

MICHEL- Freddy heeft mij dit gevraagd! Wij waren dikke vrienden!

MATHILDE- Ieder weekend reden zij samen naar het voetbal. In Brugge.

MICHEL- (Nogal heftig) Op Jan Breydel heeft hij mij hierover aangesproken!

KAMIEL- (Geamuseerd) Na jullie zoveelste pint?

(De bel van de voordeur rinkelt.)

KAMIEL- (Geamuseerd op die bel duidend) Gingen er nog andere geburen mee naar Jan Breydel?

MATHILDE- Een ogenblik.

(Mathilde gaat opendoen.)

MICHEL- Jij hoeft hierⁱⁿ het vervolg niet meer langs te komen. Ik bezorg Mathilde wel de nodige legumen... uit "mijn" hof. Da's kwaliteit!

KAMIEL- Voor mij is het een kleine moeite.

MICHEL- Een moeite die voor niks nodig is!

(Mathilde komt terug met Katleen.)

MATHILDE- (Lichtjes geamuseerd) Iemand vraagt, of Kamiel hier is.

KAMIEL- Onze Katleen! Wat kom jij hier doen?

KATLEEN- Al verscheidene keren ben ik bij jou aan de deur geweest. Jij was er nooit!

KAMIEL- Voor wie moet ik thuisblijven?

KATLEEN- (Lichtjes beschuldigend) Ze vertelden mij, dat ik je waarschijnlijk hier zou aantreffen.

KAMIEL- Voor die keer, dat ik hier ben!

MICHEL- (Duidelijk van een andere gedachte) Hola, hola!

MATHILDE- Af en toe komt Kamiel mij hier een bezoekje brengen. Wie is mevrouw?

KAMIEL- Katleen, mijn oudste dochter. Is er wat aan de hand?

KATLEEN- Ik moet je dringend spreken!

KAMIEL- Dit kan wachten tot vanmiddag.

KATLEEN- Dit kan niet wachten!

KAMIEL- Wat is er dan?

KATLEEN- Dit kan ik je "hier" niet vertellen!

KAMIEL- Voor die zeldzame keer, dat ik thuis eens weg ben!

KATLEEN- Nooit ben jij er nog!

MATHILDE- Ik maak wel even een wandelingetje rond het huis. En Michel gaat mee, om eens naar mijn hortensia's te kijken.

MICHEL- Die heb ik in de week nog gezien.

MATHILDE- Jij houdt mij gezelschap! (Tot Kamiel en Katleen) Doe maar rustig aan. Desnoods gaan Michel en ik wel tweemaal het blokje om. (Wat plagerig) Michel wandelt al eens graag met mij mee, hè Michel. Kom! (Tot Kamiel) Tot zo dadelijk.

(Michel en Mathilde verlaten de kamer.)

KAMIEL- Waarom zo'n haast?

KATLEEN- Waarom moet jij hier altijd rondhangen?

KAMIEL- Zijn dit jouw zaken?

KATLEEN- Naar het schijnt, heeft jouw wagen tegenwoordig hier vlak voor de deur zijn vaste stek.

KAMIEL- Wie vertelt jou zoiets?

KATLEEN- 't Is toch niet voor die weduwe, dat jij hier komt?

KAMIEL- Jij bent gek!

KATLEEN- Zorg maar, dat jij niet gek bent... van haar!

KAMIEL- Waarmee bemoei jij je?

KATLEEN- Met het gedrag van mijn vader. Ik wil niet, dat jij je belachelijk maakt!

KAMIEL- Hiervoor is er weinig gevaar!

KATLEEN- Een oude schuur, die in brand schiet...!

KAMIEL- Zo oud is die schuur nog niet! En het is nog veel te vroeg, om nu al de brandweer te bellen!

KATLEEN- Mij vertellen ze iets anders!

KAMIEL- Ik doe toch, wat "ik" wil!

KATLEEN- Is 't al zover?

KAMIEL- Zorg jij maar, dat met jou alles in orde is! Wat heb jij mij zo dringend te vertellen?

KATLEEN- Ben jij zeker, dat niemand ons hier kan horen?

KAMIEL- De enige die hier woont, maakt op dit ogenblik een wandeling in de hof.

KATLEEN- Ik heb geld nodig.

KAMIEL- (Lichtjes geamuseerd) Ik ook.

KATLEEN- Van jou!

KAMIEL- Waarom?

KATLEEN- Ik ga een lingeriezaak beginnen.

KAMIEL- Jij bent de slagerij moe?

KATLEEN- Ja!

KAMIEL- Wat vindt je man Filip hiervan?

KATLEEN- Die interesseert mij niet meer!

KAMIEL- Jullie hebben veel meer geld dan ik.

KATLEEN- Filip! Ik niet!

KAMIEL- Ik dacht, dat jullie getrouwd waren?

KATLEEN- "Waren!" Wij gaan scheiden!

KAMIEL- Zo ineens?

KATLEEN- Tussen hem en mij gaat het al langer niet meer.

KAMIEL- Dit is het eerste, wat ik hiervan hoor.

KATLEEN- Omdat jij je thuis nooit laat zien!

KAMIEL- Wat kan ik daar veel komen doen? Jullie zijn altijd druk bezig in de zaak. Ik loop daar alleen maar in de weg.

KATLEEN- Ik ben dit moe!

KAMIEL- Een lingeriezaak is natuurlijk veel lichter werk. En je maakt er je handen minder aan vuil. Wat zegt Filip hiervan?

KATLEEN- (Lastig) Dit interesseert mij niet meer!

KAMIEL- Mij wel.

KATLEEN- Al meer dan 20 jaar sloof ik mij daar af van de vroege morgen tot de late avond!

KAMIEL- Samen met Filip!

KATLEEN- Als hij er is!

KAMIEL- Hij doet toch de keuken. Hij verwerkt het vlees, en maakt de gerechten klaar.

KATLEEN- Al van in de vroege namiddag is hij op café!

KAMIEL- Als hij kan, springt hij ook bij in de winkel!

- KATLEEN- Hoelang is dit geleden? Zelfs als het er erg druk is, kuist hij zijn schup af! En laat hij mij daar stikken!
- KAMIEL- En het opruimen 's avonds?
- KATLEEN- Ook dit is nog alleen voor mij! Mijnheer heeft dan een te zware kop van al die drank!
- KAMIEL- Ik kom eens met hem praten.
- KATLEEN- Jij blijft daar weg! Ik ben er ten andere niet meer!
- KAMIEL- Waar ben jij dan?
- KATLEEN- Op hotel.
- KAMIEL- Wat kost zoiets?
- KATLEEN- 't Is maar voorlopig. Ik heb een winkel op het oog. Met bijhorend appartement.
- KAMIEL- Jullie verdienen geld met hopen!
- KATLEEN- Denk jij?
- KAMIEL- Jullie hebben een erg drukke zaak.
- KATLEEN- Mijnheer weet het geld wel uit te geven!
- KAMIEL- Zo duur is het bier niet.
- KATLEEN- Het bier misschien niet. Maar hij drinkt niet alleen. Die lellebellen achter de toog drinken mee!
- KAMIEL- Wat die drinken, komt inderdaad iets duurder. Dat is geen suikerwater! Of misschien toch!
- KATLEEN- Help mij!
- KAMIEL- Ik kom eens met jullie praten!
- KATLEEN- Te laat!
- KAMIEL- Heb jij al eens aan jullie dochters gedacht?
- KATLEEN- Die zijn gans de week op school.
- KAMIEL- Wat vinden zij ervan?
- KATLEEN- Zij beseffen niet half, wat ik allemaal meemaak met die vent!
- KAMIEL- Zij geven jou ongelijk?
- (Katleen antwoordt niet.)
- KAMIEL- Heb jij er al eens met Filip over gesproken?

KATLEEN- Over de scheiding?

KAMIEL- Over jullie problemen.

KATLEEN- Natuurlijk!

KAMIEL- En?

KATLEEN- Hij gelooft niet, dat het mij menens is!

KAMIEL- En dat van die lingeriezaak?

KATLEEN- Hiermee heeft hij niets te maken!

KAMIEL- (Lichtjes ironisch) Waarschijnlijk gaat hij ze ook niet helpen financieren?

KATLEEN- Ik zou het niet willen! Voor mij bestaat hij niet meer!

KAMIEL- Ik geloof je niet. In ieder huishouden loopt er al eens iets mis.

KATLEEN- "Iets!" Maar niet "alles", zoals bij ons!

KAMIEL- Jij wil zonder iets op straat komen te staan?

KATLEEN- Ik ga niet wachten, tot die scheiding is uitgesproken! Dan wacht ik nog maanden, misschien nog jaren! Ik red mijzelf voorlopig wel. Als jij mij tenminste even wil helpen.

KAMIEL- Dit kan ik niet.

KATLEEN- Dit kan jij wel!

KAMIEL- Ik heb twee dochters en twee zonen. Ik kan niet één van hen voortrekken.

KATLEEN- Dit hoeft helemaal niet! Binnenkort betaal ik je alles terug!

KAMIEL- Van de verkoop van wat lingerie?

KATLEEN- Ik word vertegenwoordigster van een heel bekend merk! Sylhouette!

KAMIEL- Die naam zegt mij niks.

KATLEEN- Moet dit?

KAMIEL- (Lichtjes geamuseerd) Ik weet toch graag, waarin ik mijn zuur verdiende centen beleg.

KATLEEN- Help mij!

KAMIEL- Onze Roza en ik zijn ons leven lang goed overeengekomen. Samen waren wij altijd content. Ik wil, dat mijn kinderen dit ook zijn.

KATLEEN- Jullie hebben geluk gehad!

KAMIEL- Wij hebben ons verstand gebruikt. Ga terug naar huis, en maak het weer goed met Filip!

KATLEEN- Dit wil ik niet meer! Met de Filip van nu ben ik niet getrouwd!

KAMIEL- Zelf heb jij ook wel schuld.

KATLEEN- Gaan wij die toer op?

KAMIEL- Waar er twee kijven, hebben er twee ongelijk!

KATLEEN- Jij wil mij dus wegsturen zonder iets?

KAMIEL- Met een hoop goede raad!

KATLEEN- Hou die maar voor jezelf! De tijd dringt! Ik moet ervoor zorgen, dat iemand anders mij niet voor is. Voor de laatste maal: "Wil jij mij helpen?"

KAMIEL- Niet met geld!

KATLEEN- Pot het dan maar op! En stop het in de grond! Saluut!

(Razend verlaat Katleen de kamer.)

KAMIEL- (Wil haar nog tegenhouden) Katleen?... Lingerie! Welke vrouw draagt dit nog tegenwoordig?... Het was eens een tijdje wat rustiger. Nu komen ze weer met zoiets voor de pinnen. Wat was onze Roza toch een gemakkelijkke!

(Mathilde en Michel komen naar binnen.)

MATHILDE- Amaai! Je dochter leek nogal gehaast!

KAMIEL- Zij wou haar bus niet missen.

MATHILDE- Zij was met de auto.

KAMIEL- Dan heb ik haar verkeerd verstaan... (Plots) Welk merk van lingerie draag jij?

MATHILDE- Wat vraag jij mij ineens?

KAMIEL- Welk merk van lingerie?

MATHILDE- (Geamuseerd) Ben jij van plan, mij een cadeautje te kopen?

MICHEL- Hij is precies op zijn kop gevallen.

MATHILDE- Jouw dochter heeft jou toch niet in de war gebracht?

KAMIEL- Neen, neen! Zij was klaar en duidelijk.

- MICHEL- Hij heeft precies een slag van de molen!
- MATHILDE- Michel heeft mij wat vogels leren kennen. Het verschil tussen een goudvink en een botvink.
- KAMIEL- (Laat horen, dat hij de vinken ook kent) Suskewiet!
- MICHEL- Ik geloof echt, dat hij iets mankeert.
- MATHILDE- Michel gaat mij een paar nestkastjes maken.
- MICHEL- Jouw hof is ideaal, voor het houden van vogels. Rustig gelegen en nogal wat schaduw.
- KAMIEL- Thuis heb ik ook nestkastjes hangen. Ook zelfgemaakt. Als jij wil, breng ik er een deel. Dan hoeft Michel niet al die moeite te doen.
- MICHEL- Zoveel moeite is dit niet!
- KAMIEL- Zo'n nestkastjes moeten de juiste afmetingen hebben. Vooral het vlieggat is van belang.
- MICHEL- Denk jij, dat ik dit niet weet? Wees maar gerust, hierdoor zal er geen kat naar binnen geraken.
- MATHILDE- Michel heeft ook ontdekt, dat ver een paar vijzen van de deur van mijn tuinhuisje zijn losgeraakt. Een van de volgende dagen komt hij die herstellen.
- KAMIEL- Thuis heb ik een volle bak met allemaal vijzen. Die zijn nog uit de tijd, dat ik werkte in die ontmantelingsfabriek.
- MICHEL- (Wat beschuldigend) Jij nam daar een en ander mee naar huis?
- KAMIEL- Dit mocht van de baas!
- MICHEL- "Ik" zorg voor die vijzen!
- MATHILDE- (Geamuseerd) Misschien kan een van jullie beiden de tuindeur vasthouden. Dan kan de andere de nieuwe schroeven indraaien. Dan is het werk mooi verdeeld.
- MICHEL- Hij wil zich hier precies komen opdringen.
- KAMIEL- Nu onze Roza er niet meer is, heb ik tijd genoeg. Ik probeer die te vullen, met anderen uit de nood te helpen.
- MATHILDE- Dit is toch heel schoon, Michel.
- MICHEL- Maar wel concurrentie voor herstellingsdiensten. Hij schiet mij onder mijn vleugels! Als iedereen zo begint, zit ik binnenkort zonder werk!

(De bel van de voordeur rinkelt.)

MATHILDE- Nog volk!

(Mathilde gaat opendoen. Zij komt terug met Kristien en Bram.)

KRISTIEN- Dat is nu eens altijd hetzelfde! Je kan hier komen wanneer je wil, op je gemak ben je hier nooit!

MATHILDE- Sommigen maken al eens tijd, om mij wat gezelschap te komen houden.

KRISTIEN- (Schamper) Mooi gezelschap!

MATHILDE- Mankeert er wat aan? Mijn dochter zit weer met problemen. Anders zien wij haar hier niet. Kunnen jullie ons alleen laten?

MICHEL- Ik spring zo rap mogelijk weer eens binnen... voor die vijzen.

KAMIEL- Geniet van die legumen, Mathilde. En niet bang zijn, om ervan te eten. In mijn hof heb ik nog dings genoeg.

MATHILDE- Jammer, dat ik jullie nu al moet laten vertrekken.

(Mathilde helpt Kamiel en Michel naar buiten.)

KRISTIEN- Ik hoop, dat ook jij deze keer je mond eens gaat opendoen!

BRAM- (Lichtjes ironisch) Ik zal proberen.

KRISTIEN- Waarom kom jij anders mee?

BRAM- Omdat jij het mij vraagt.

(Mathilde is terug.)

KRISTIEN- Is onze Shana hier niet?

MATHILDE- Niet gezien.

KRISTIEN- Ook vannacht niet?

MATHILDE- Blijft zij nu midden in de week ook al weg?

BRAM- Van de ganse nacht is zij niet thuis geweest.

MATHILDE- Dit had ik al door.

KRISTIEN- Waar zit die?

MATHILDE- Dit zou ik jullie moeten vragen.

KRISTIEN- Jij hebt haar bedorven!

MATHILDE- Let op je woorden!

KRISTIEN- Iedere keer als zij niet meer naar huis durft komen, houd jij haar de hand boven het hoofd!

MATHILDE- Ik help haar uit de nood!

KRISTIEN- Vannacht heeft zij niets van zich laten horen?

MATHILDE- Hier alleszins niet.

KRISTIEN- (Tot Bram) Waar zit die dan?

BRAM- Dat ik het niet weet.

KRISTIEN- Wat weet jij eigenlijk? Ben jij haar vader?

BRAM- (Eerder slapjes) Dit hoop ik.

MATHILDE- Wanneer is zij thuis vertrokken?

KRISTIEN- Dit weet ik niet! Ineens was zij er niet meer.

MATHILDE- Zij heeft zelfs niet gezegd, waar zij naartoe ging?

KRISTIEN- Omdat zij niet wil, dat wij haar controleren!

MATHILDE- Zij is 18 jaar.

KRISTIEN- En dan?

MATHILDE- Tegenwoordig zijn ze dan meerderjarig.

KRISTIEN- Zij leeft nog helemaal op onze kap!

BRAM- Voor iemand die nog studeert, is dit normaal.

KRISTIEN- Vind jij? En dat zij bijna altijd de deur uit is, is dit ook normaal?

MATHILDE- Hebben jullie al eens contact gezocht met haar beste vriendinnen? Onopvallend?

KRISTIEN- Die beziet zij niet meer!

MATHILDE- En jullie vragen haar niet, wat er aan de hand is?

KRISTIEN- Zij wil het ons niet vertellen!

MATHILDE- Hebben jullie het op de juiste manier gevraagd?

KRISTIEN- Daar is ze weer!

MATHILDE- Ondervinden jullie niets abnormaals?

KRISTIEN- (Erg ironisch) Neen!

MATHILDE- Het gebruik van drugs of zo?

KRISTIEN- (Opgewonden) Dit mankeerde er nog aan!

BRAM- Wat dit betreft, is nog alles in orde.

KRISTIEN- Ben jij hiervan zo zeker?

BRAM- Wij merken toch niets.

KRISTIEN- Er is meer, dat wij van haar niet weten! (Tot Mathilde) Jij laat haar hier 's nachts niet meer binnen! Verstaan?

MATHILDE- Ik moet haar op straat laten verkommeren?

KRISTIEN- Jij moet haar naar huis sturen!

MATHILDE- Gaan jullie haar dan fatsoenlijk ontvangen?

KRISTIEN- Zijn wij nog maar eens verkeerd?

MATHILDE- Haar op een verstandige manier aanpakken, doen jullie zeker niet.

KRISTIEN- (Tot Bram) Laat jij je dit zeggen?

BRAM- Ma bedoelt het niet slecht.

KRISTIEN- (Opgewonden) "Ik" heb ongelijk?

MATHILDE- Zorg dat jullie er zijn, als zij thuiskomt.

KRISTIEN- Wij zullen haar nog wat eieren onder haar gat leggen!

MATHILDE- Misschien is dit nog niet zo onverstandig.

BRAM- Stuur jij haar meteen verder, als zij hier arriveert?

MATHILDE- Nadat ik haar wat goede raad heb gegeven.

KRISTIEN- Goede raad! Die zal zij wel slikken! (Tot Bram) Vooruit!

(Bram en Kristien maken aanstalten om te vertrekken.)

MATHILDE- Nogmaals! Gebruik jullie verstand!

KRISTIEN- Zij zal ook eens iets zeggen!

MATHILDE- Ik meen het!

(Mathilde helpt Bram en Kristien naar buiten.)

MATHILDE- (Erg bezorgd nu) Shana, Shana!

DERDE TAFEREEL

(Kamiel staat met een tas vol groenten in de hand.)

MATHILDE- Ben jij er alweer met groenten?

KAMIEL- Vers uit mijn hof, Mathilde!

MATHILDE- Het puilt hier overal uit van de groenten.

KAMIEL- Jij kan ze inmaken voor de winter.

MATHILDE- Waar ga ik die ingemaakte groenten bewaren?

KAMIEL- In je koelkast.

MATHILDE- Die zit nu al vol met verse groenten.

KAMIEL- Of in de kelder.

MATHILDE- Daar breek je nu al je benen.

KAMIEL- (Ongelovig) Over de legumen?

MATHILDE- Over allerlei rommel van Freddy. Hij kon niets wegdoen.
Misschien heb ik dit nog ooit nodig, zei hij altijd.
Zelf is hij er niet meer, maar zijn rommel nog wel.

KAMIEL- Een van de volgende dagen kom ik daar eens opruimen.

MATHILDE- Jij blijft daar weg! Zo'n vuil kot!

KAMIEL- Ik geef er niet om, om mij al eens vuil te maken. Jij
had mij indertijd moeten zien bij de oven van de ijzer-
gieterij!

MATHILDE- Die rommel blijft daar voorlopig liggen! Jij mag hier
ook op bezoek komen zonder groenten.

KAMIEL- Wat moet ik dan nog doen in mijn hof?

MATHILDE- Heb jij geen andere hobby's?

KAMIEL- Anders hobby's? Wel gehad! Toen ik nog jong was, heb
ik gevoetbald.

MATHILDE- (Plagerig) Bij Club Brugge, of bij Anderlecht?

KAMIEL- Bij Strooienhaan. In vierde provinciale.

MATHILDE- Keeper? Spits?

KAMIEL- Op alle mogelijke posities wou ik spelen. Maar ik ben
nooit van de bank geraakt. Daarom ben ik terrein-

verzorger geworden. Hiervoor vonden zij niemand anders.

MATHILDE- Hoelang doe jij dit al?

KAMIEL- Ik ben ermee gestopt. Ze waren nooit content over mijn werk. Zij wisten altijd iets. Het gras was niet groen genoeg, het had meer water moeten krijgen. Ik kon het toch ook niet helpen, dat het een maand lang niet had geregend. Het plein lag te hobbelig. Precies of ik die bulten er had in gemaakt. De witte kalklijnen liepen scheef. Precies of ik met opzet de wielen van het witkarretje aaneen aan deed loskomen.

MATHILDE- Jij hebt je toen toch een andere bezigheid gezocht?

KAMIEL- Natuurlijk! Ik heb mij aangesloten bij een toneelgroep.

MATHILDE- (Enthousiast) Acteur?

KAMIEL- Dit heb ik even geprobeerd.

MATHILDE- En?

KAMIEL- Ik kon mijn tekst niet onthouden.

MATHILDE- Je rol was te groot.

KAMIEL- Neen, neen. Maar ik versprak mij geregeld. Dan heb ik maar geholpen bij de decorbouw.

MATHILDE- Dit ging je beter af?

KAMIEL- Veel beter! Het was nochtans niet gemakkelijk. Een deur hangen, is niet moeilijk. Maar een deur, die dichtblijft en niet piept... Het was ook altijd nachtwerk. Ah ja, de repetities gingen voor. Als de acteurs en de regisseur 's avonds rond half elf nog op café gingen, moesten Cois en ik nog beginnen aan het decor.

MATHILDE- Jij bent ermee opgehouden?

KAMIEL- Bij een van de opvoeringen kwam er ineens een zware luchter naar beneden. Rats op de stoffen zit van een splinternieuwe, gehuurde sofa. Een scheur van een halve meter.

MATHILDE- Jij kreeg de schuld?

KAMIEL- Ik had hem opgehangen. Aan de verkeerde kram. Ze lieten mij verstaan, dat ik er beter mee ophield. Dan ben ik maar naar het kerkkoor gestapt.

MATHILDE- Jij hebt een goede stem?

KAMIEL- Ik had ergens gelezen, dat ze zangers zochten. Dit viel goed mee. Behalve bij de hoge noten. Voor mij waren die

iets te hoog. Op een gegeven moment vroeg de dirigent mij op een repetitie, om eens alleen te zingen.

MATHILDE- Zong jij zo schoon?

KAMIEL- Volgens hem klonk er iets niet honderd procent. Dat ik alleen moest zingen, vonden de anderen plezant. Ik niet. Het was mijn laatste repetitie... Sindsdien heb ik alleen nog mijn hof. Hier laat iedereen mij met rust.

(Michel verschijnt via de achterdeur.)

KAMIEL- (Wat ontgoocheld) Michel is er ook weer.

MATHILDE- (Wat plagerig) Hij kan jou moeilijk missen, Kamiel.

KAMIEL- Zo is het precies.

MICHEL- Ik ben nog eens naar de deur van het tuinhuisje gaan kijken.

MATHILDE- Dit had jij toch al eens gedaan, nadat jij die nieuwe vijzen had aangebracht.

MICHEL- Zoiets kan je niet genoeg controleren, Mathilde. Van deuren ben je nooit honderd procent zeker.

MATHILDE- (Wat plagerig) Een andere reden om nu naar hier te komen, had jij toch niet?

MICHEL- Ik heb ook nog eens naar de nieuwe nestkastjes gekeken.

KAMIEL- (Wat ironisch) Er vlogen toch nog geen jongen uit?

MICHEL- Vogels zoeken beschutting tegen de koude en het slechte weer.

KAMIEL- (Wat ironisch) In de zomer?

MICHEL- Wij moeten er op tijd bij zijn

MATHILDE- De mezen moeten ze op tijd hebben zien hangen?

MICHEL- Jij begrijpt het, Mathilde. Ik ga ten andere ook nog zorgen voor een voederbak.

KAMIEL- Zorg dat er een dak boven hangt. Anders kunnen de katten en de roofvogels erin.

MICHEL- Denk jij, dat ik niet weet, hoe ik een voederbak moet maken?

MATHILDE- (Lichtjes geamuseerd) Michel is zowat van alle markten thuis. Hij komt overal. Kermissen, nieuwjaars- en andere recepties, carnavalsoptochten, kaartavonden, petanquewedstrijden, muziekavonden in openlucht, overal kom je hem tegen.

MICHEL- Een zelfstandige moet geregeld onder de mensen komen.
Hij moet zich overal eens laten zien.

MATHILDE- (Wat plagerig) 't Is niet, omdat jij nogal graag een
pintje drinkt, hè Michel?

MICHEL- Bij zo'n gelegenheden moet je meedoen met de grote
hoop.

MATHILDE- (Lichtjes geamuseerd) Michel heeft mij eens ooit mee-
gevraagd.

MICHEL- Dat is al een tijdje geleden.

MATHILDE- Voor een avond in een karaokecafé.

KAMIEL- (Lichtjes verontwaardigd) Jij bent toch niet meege-
gaan?

MICHEL- (Probeert de situatie te redden) Mathilde kon toen
moeilijk. Freddy was nog niet zo lang begraven.

KAMIEL- (Meewarig) Karaoke!

MICHEL- Ik moest mij daar eens laten zien. Ik had daar bij de
ingang de arduinen trappen opnieuw vastgelegd. Ik wou
die mensen ook een plezier doen. En vermits zij mij
twee gratis inkomkaarten hadden cadeau gedaan...

MATHILDE- Jij had Kamiel kunnen meevragen. Die had daar zijn hart
eens kunnen ophalen. Kamiel heeft nog gezongen in een
kerkkoor.

MICHEL- (Wat ongelovig) Hij?

MATHILDE- (Geamuseerd) Zelfs een solo, hè Kamiel?

(De bel van de voordeur rinkelt.)

MATHILDE- Een ogenblik.

(Mathilde gaat opendoen.)

MICHEL- (Geamuseerd) Dan ben jij de nieuwe Will Tura? De
leeftijd heb jij al. Nu nog de stem.

(Mathilde komt terug met Katleen.)

MATHILDE- 't Is weer voor jou, Kamiel.

KAMIEL- (Lastig) 't Is niet waar? Kan jij niet wachten, tot
ik terug thuis ben?

KATLEEN- Ben jij daar nog ooit? Wat heb jij hier altijd verlo-
ren?

KAMIEL- (Lastig) Altijd!

MATHILDE- Kamiel brengt mij geregeld groenten uit zijn tuin.

KATLEEN- Uit "zijn" tuin? Groeit daar nog iets?

(Mathilde toont een paar tomaten.)

MATHILDE- Zie maar eens!

KATLEEN- Die komen zeker niet uit zijn tuin! Die staat van voren tot achteren alleen nog vol onkruid! Sinds de dood van ons ma heeft hij daar geen poot meer verzet.

KAMIEL- Wat weet jij hiervan?

KATLEEN- Niets groeit daar nog! De rupsen en de slakken hebben er alles kaal gevreten! Ik kan het weten, ik kom er nog af en toe.

MATHILDE- (Lichtjes verontwaardigd) Klopt dit? Kamiel?

(Kamiel staat er erg onwennig bij.)

MICHEL- Waar heeft hij dan die tomaten vandaan?

KATLEEN- Meegebracht van de Carrefour zeker?

KAMIEL- Ze zijn daar spotgoedkoop! Aan die prijs kon ik ze daar niet laten liggen!

MICHEL- (Wat schamper) En dan maar lachen met "mijn" tomaten!

KAMIEL- Heb ik dit gedaan?

MICHEL- Meer dan eens!

KATLEEN- Ik heb geen tijd. Kom jij mee?

MATHILDE- Blijven jullie maar hier. Wij maken ons wel even uit de voeten, hè Michel. Wij gaan nog eens kijken, of die deur van mijn tuinhuisje nog altijd recht hangt.

MICHEL- Ik kom juist van daar!

MATHILDE- (Hem napratend) Van deuren ben je nooit honderd procent zeker. En van die nieuwe nestkastjes kunnen wij ook nog eens genieten. Kom.

KATLEEN- (Op Kamiel duidend) Hij gaat wel met mij mee.

MATHILDE- Hier zijn jullie veel vlugger klaar. (Haar napratend) Jij hebt geen tijd. Doen jullie maar.

(Mathilde en Michel verdwijnen via de achterdeur.)

KAMIEL- Wat moeten die mensen hier van ons denken?

KATLEEN- Dit interesseert mij niet! Jij moest hier niet zijn!

- KAMIEL- Hierover beslis "ik"!
- KATLEEN- Tomaten brengen uit "zijn" hof! Hoe durft hij?
- KAMIEL- Waarom moest jij mij verraden?
- KATLEEN- Zeg haar toch meteen, waarom jij naar hier komt!
- KAMIEL- Ik heb Mathilde leren kennen in het ziekenhuis, toen ik daar was met ons ma. Zij is een heel interessante vrouw. Iemand waaraan ik iets heb. Dat ik haar dan af en toe een plezier wil doen, is toch normaal.
- KATLEEN- Met tomaten?
- KAMIEL- Ja, met tomaten!
- KATLEEN- Doe je kinderen maar een plezier!
- KAMIEL- Dit hebben ons ma en ik ons leven lang gedaan! Ik denk niet, dat iemand van jullie ons iets heeft te verwijten!
- KATLEEN- Toon dit nu dan nog maar eens!
- KAMIEL- Jij komt weer voor geld?
- KATLEEN- Ja.
- KAMIEL- Ga dan naar de bank voor een lening!
- KATLEEN- Dit heb ik gedaan! Naar meerdere banken zelfs! Zij willen mij niet helpen. Niet zomaar! Uiteindelijk heb ik een van hen bereid gevonden, om mij aan het nodige kapitaal te helpen. Op één voorwaarde!
- KAMIEL- Die is?
- KATLEEN- Iemand moet borg staan voor deze lening.
- KAMIEL- (Lichtjes ironisch) Hiervoor heb jij aan mij gedacht?
- KATLEEN- Ja.
- KAMIEL- (Wat ironisch) Een hele eer voor mij!
- KATLEEN- Ik kan niet anders. Mijn broers en mijn zus moeten nog volop investeren in hun eigen zaak. Zij hebben hun geld zelf nodig. Jij bent de enige, die nergens nog moet afleggen.
- KAMIEL- Ik heb geen dak boven mijn hoofd meer nodig?
- KATLEEN- Dit heb jij al.
- KAMIEL- Niet meer, als ze het mij door jouw schuld afnemen!

- KATLEEN- Dit zal niet gebeuren.
- KAMIEL- Ben jij hiervan zo zeker? Denk er nog eens over na, om terug te gaan naar Filip.
- KATLEEN- Voor mij bestaat die niet meer!
- KAMIEL- Zorg er dan voor, dat jij niet zonder iets op straat komt te staan.
- KATLEEN- Hieraan heb ik al iets gedaan. Maar ik kom nog lang niet toe.
- KAMIEL- Wat ben jij dan allemaal van plan? Waarvoor heb jij zoveel geld nodig?
- KATLEEN- Ik moet heel dat winkelpand huren. Mijn klanten moeten een uitgebreide keuze hebben. Ik heb dus een ruime collectie nodig. Bij de gemeente, de provincie en de andere overheden moet ik allerlei vergunningen aanvragen.
- KAMIEL- Welke?
- KATLEEN- Te veel om op te noemen. Jij hebt hier ten andere geen verstand van. Ik heb personeel nodig: een verkoopster,...
- KAMIEL- (Onderbreekt) Verkopen kan jij toch zelf.
- KATLEEN- Klanten wachten niet graag. Wij moeten minstens met zijn tweeën zijn.
- KAMIEL- Jij veronderstelt al, dat jij klanten gaat hebben?
- KATLEEN- Hiervan ben ik zeker! Ik moet een boekhouder gaan zoeken, een poetsvrouw. Af en toe moet ik eens gaan eten met een leverancier of een klant. Ik moet zelf leven!
- KAMIEL- Dit alles denk jij te bekostigen met de verkoop van wat prulletjes?
- KATLEEN- Dit zijn geen "prulletjes"!
- KAMIEL- Een beha, een slipje, een jarretelletje,... veel heeft dit alles toch niet om het lijf!
- KATLEEN- Een serieuze lingeriezaak heeft heel wat meer in de aanbieding. Het gaat om een heel kapitaal!
- KAMIEL- Op geld van mijn kant moet jij niet rekenen.
- KATLEEN- Ik hoef van jou geen geld! Enkel je handtekening!
- KAMIEL- Weet jij wat mij die kan kosten?
- KATLEEN- Helemaal niets! Ik zorg wel, dat ik er kom!
- KAMIEL- Zonder mij!

KATLEEN- Met jouw hulp!

KAMIEL- Vergeet het!

KATLEEN- Jij meent dit?

KAMIEL- Vast en zeker!

KATLEEN- Jij gunt je dochter geen eigen zaak?

KAMIEL- Ik vraag mijn dochter, dat zij haar verstand gebruikt! Dat zij nog eens heel goed nadenkt, voor zij een stom-miteit begaat!

KATLEEN- (Kwaad) Vergooi je geld maar aan die "heel interessan-te vrouw"! Kom hier maar dag na dag aan haar rokken hangen! Koop haar maar tomaten! En laat mij intussen maar stikken!

KAMIEL- Mijn leven lang heb ik hard gewerkt! Nooit heeft mijn gezin ook maar iets te kort gehad! Uiteindelijk heb ik niets meer dan een doodgewoon werkmanshuisje. Dit ga ik mij door jou niet laten afpakken.

KATLEEN- Ik had het moeten weten! Niets heb jij over voor mij! Maak je hier maar belachelijk! En stik in je geld! Sa-luut!

(Woedend verdwijnt Katleen via de voordeur.)

KAMIEL- Ik heb toch het recht, te leven lijk "ik" wil! Ik moet toch in de allereerste plaats zorgen, dat ik zelf nog rondkom.

(Kamiel beziet zijn tas met groenten.)

KAMIEL- (Tragikomisch) Nu sta ik hier met mijn tomaten!

(Door de voordeur verschijnen Mathilde en Shana.)

MATHILDE- Je dochter liep ons bijna omver! Is zij altijd zo ge-haast?

KAMIEL- Waar is Michel gebleven?

MATHILDE- Ik heb hem naar huis gestuurd. Mijn kleindochter is op bezoek.

KAMIEL- Dan is het ook aan mij, om te vertrekken?

MATHILDE- Een van de volgende dagen spring jij hier nog maar eens binnen.

KAMIEL- Wat doe ik nu met mijn legumen?

MATHILDE- Laat ze voor één keer nog maar eens hier. (Plagerig) Maar voor mij moet jij er voortaan geen meer gaan pluk-ken... in de Carrefour.

KAMIEL- (Met een onwennig lachje) Sorry.

MATHILDE- Ik begrijp je wel. Allemaal doen wij al eens iets, wat niet honderd procent is. Niet waar, Shana?

KAMIEL- Ik laat jullie alleen. Tot binnenkort.

MATHILDE- Jij bent hier altijd welkom.

(Kamiel vertrekt.)

MATHILDE- Jij bent vandaag weer niet naar school?

SHANA- Ik voelde mij niet zo best.

MATHILDE- Jij hebt weer gebroست? En nu kom jij mij vragen, jou nog maar eens uit de nood te helpen?

SHANA- Toch niet.

MATHILDE- (Wat verrast) Deze keer heb jij mijn hulp niet nodig?

SHANA- Neen. Of misschien toch... Is het waar, dat jij over enkele dagen met vakantie vertrekt?

MATHILDE- Van wie heb jij dit vernomen?

SHANA- Van pa.

MATHILDE- Voor de eerste keer in mijn leven reis ik voor 14 dagen naar Oostenrijk. Kitzbühel! Opa Freddy was niet zo voor vakantie; dus bleef ik ook altijd thuis. Maar nu hij er niet meer is, en ik de vraag kreeg om mee te reizen...

SHANA- Staat jouw huis hier dan twee weken leeg?

MATHILDE- Wat denk jij? (Plots wat achterdochtig) Waarom vraag jij mij dit?

SHANA- (Ietwat onwennig) Zomaar.

MATHILDE- Jij bent toch niets van plan?

SHANA- Misschien kan ik af en toe eens komen kijken, of alles hier in orde is.

MATHILDE- Michel houdt hier al een oogje in het zeil.

SHANA- Komt hij hier binnen?

MATHILDE- Hij waakt wel van op afstand.

SHANA- Zal ik hier af en toe ook eens komen kijken?

MATHILDE- (Achterdochtig) Wat ben jij van plan? Wil jij hier een paar weken doorbrengen, in plaats van bij je ouders?

SHANA- Als dit mag van jou.

MATHILDE- Jouw plaats is bij je ouders. Jij hebt thuis al moeilijkheden genoeg! En daarbij, ik wil weer geen nieuwe problemen met je pa en ma.

SHANA- Ik zorg er wel voor, dat ik ook geregeld thuis ben.

MATHILDE- Wat ben jij van plan?... (Wat achterdochtig) Wil jij hier met iemand afspreken?

SHANA- ... Als dit kan.

MATHILDE- Met wie?... Heb jij een vriend?

SHANA- Ja.

MATHILDE- Wie?

SHANA- Dennis. Jij kent hem niet.

MATHILDE- Weten jouw ouders hiervan?

SHANA- Nog niet.

MATHILDE- En nu willen jullie hier...?

SHANA- (Lichtjes glimlachend) Jij bent toch ook jong geweest.

MATHILDE- Dit is lang geleden! En aan zoiets hebben opa Freddy en ik nooit gedacht!

SHANA- De tijden zijn veranderd, oma.

MATHILDE- Ja, maar niet verbeterd!

SHANA- Hier gebeurt toch niets verkeerd.

MATHILDE- Wat zijn jullie dan van plan? Mijn huis netjes komen onderhouden? Ik zorg er wel voor, dat ik het proper achterlaat. En vermits er tijdens mijn afwezigheid hier niemand binnenkomt...

SHANA- Wij komen hier maar af en toe.

MATHILDE- Vertel je ouders maar, wat er aan de hand is. Dit is het veiligst.

SHANA- Hiervoor is het nog te vroeg.

MATHILDE- Jullie vertrouwen mekaar nog niet helemaal?

SHANA- Jawel! Tussen Dennis en mij is het echt aan. Maar of ons ma hiermee nu al akkoord gaat...

MATHILDE- Met wat jij hier van plan bent, ga ik niet akkoord. Je ouders hebben het recht, te weten met wie jij omgaat.

- SHANA- Pa en ma zijn niet in mij geïnteresseerd.
- MATHILDE- Dit denk jij maar.
- SHANA- Altijd moeten zij ergens naartoe. Naar de tennisclub, de sportdienst, de zwemclub, de kunstkring, de heemkundige kring...
- MATHILDE- Je ma laat zich inderdaad nogal graag zien. Maar dat geeft jou nog niet het recht, haar te ontlopen.
- SHANA- Dit doe ik niet.
- MATHILDE- Jij bent zeker zoveel van huis als zij.
- SHANA- Thuis is het ook alles behalve gezellig.
- MATHILDE- Omdat jij het er zelf een beetje naar maakt. Vertel je ouders gewoon, wat er aan de hand is.
- SHANA- Zij gaan toch niet akkoord.
- MATHILDE- Ben jij hiervan zo zeker?
- SHANA- Ik wil niet, dat zij dit nu al weten.
- MATHILDE- Lang kan jij dit toch niet verborgen houden.
- SHANA- Daarom zijn wij voorzichtig. Hier in huis kan niemand ons zien.
- MATHILDE- Waar ontmoeten jullie mekaar nu?
- SHANA- Op straat.
- MATHILDE- Bij Dennis thuis weten ze ook nog van niets?
- SHANA- Neen.
- MATHILDE- Mooie situatie! Hoe hebben jullie mekaar leren kennen?
- SHANA- Na een betoging voor het klimaat.
- MATHILDE- Jullie waren daar samen warmgelopen?
- SHANA- Dennis werkt voor een krant. Na de betoging kwam hij ons interviewen.
- MATHILDE- Dat interview is wat lang uitgelopen?
- SHANA- De eerste keer niet. Maar de week nadien was Dennis er weer. Toen heeft hij alleen mij nog geïnterviewd.
- MATHILDE- Nadien heeft hij jou naar huis gebracht?
- SHANA- Tot bij ons in de buurt.

MATHILDE- Onderweg viel zijn wagen plots stil?

SHANA- (Lichtjes geamuseerd) Jij hebt dit precies ook meege-
maakt?

MATHILDE- Dat stilvallen gebeurde op een eenzame weg, met heel
weinig straatverlichting?

SHANA- Wij hebben samen een wandeling gemaakt in het park.

MATHILDE- En nadien hebben jullie nog wat uitgerust in zijn wagen?

SHANA- (Gelukkig) Wij hebben nog wat nagekaart.

MATHILDE- Ik denk niet, dat hier veel kaarten aan te pas zijn ge-
komen. Jullie hadden je handen zo al meer dan vol.

SHANA- Het viel inderdaad best mee.

MATHILDE- Is het bij dat park gebleven?

SHANA- Hoe bedoel jij?

MATHILDE- Als jij hier aankwam voor hulp, verscheen jij altijd
tegen de ochtend. Zolang duurt een parkwandeling toch
niet. Waar brachten jullie de rest van de avond en de
nacht door?

(Shana zwijgt wat onwennig.)

MATHILDE- Hoe ben jij nu hier geraakt? Is Dennis er niet bij?

SHANA- Hij wacht hier wat verderop.

MATHILDE- Haal hem toch binnen.

SHANA- Hij komt niet graag.

MATHILDE- Hij mag toch worden gezien? (Wat plagerig) Er man-
keert toch niets aan?

(Shana gaat naar buiten via de voordeur.)

MATHILDE- (Lichtjes ironisch) De logeerkamer ga ik nog niet in
orde brengen. Hiervoor is het nog wat te vroeg. Shana,
Shana! Nog zo jong, en het al zo voelen kietelen!

(Shana komt terug binnen.)

SHANA- Hij komt.

MATHILDE- Dat gaat snel.

SHANA- Ik heb hem gewenkt.

MATHILDE- En hij luistert al op het eerste teken? (Geamuseerd)
Probeer dit zo te houden.

SHANA- (Gelukkig) Dennis en ik verstaan mekaar, oma.

MATHILDE- Bij opa Freddy ging het iets minder rap. Wij waren ook al iets ouder.

(Dennis verschijnt.)

DENNIS- Goedendag.

MATHILDE- (Lichtjes verrast) Is hij dat?

SHANA- Ja.

MATHILDE- Welkom!

SHANA- Oma wil jou ook even zien.

MATHILDE- (Lichtjes geamuseerd) Wij moeten toch weten, wat wij in huis halen. Jij bent journalist?

DENNIS- Dit klopt.

MATHILDE- Bij welke krant?

DENNIS- Ik werk freelance... voor meerdere kranten.

MATHILDE- Politiek? Economie? Sport?

DENNIS- Regionale actualiteit.

MATHILDE- Zowat van alles?

DENNIS- Lokale gebeurtenissen of toestanden.

MATHILDE- Piepjong lijkt jij mij niet meer.

DENNIS- Ik ben 35.

MATHILDE- Bijna het dubbele van Shana.

SHANA- Dit maakt toch niets uit, oma.

MATHILDE- Natuurlijk niet. (Lichtjes geamuseerd) Maar hij had bijna je vader kunnen zijn. Het is gemeend tussen Shana en jou?

DENNIS- Anders was ik hier nu niet.

MATHILDE- Jullie hadden hier graag jullie intrek genomen, als ik met vakantie ben?

DENNIS- Als dit kan.

MATHILDE- Om wat te doen?

SHANA- Om mekaar wat rustiger te kunnen ontmoeten, oma.

MATHILDE- Ontmoeten? Wat moet ik mij hierbij voorstellen?

SHANA- Wat babbelen.

MATHILDE- Alleen maar wat babbelen?

DENNIS- (Geamuseerd) En wat vrijen.

MATHILDE- Vrijen? Wat moet ik mij hierbij voorstellen?

SHANA- Jij hebt toch ook ooit gevrijd.

MATHILDE- Ja. Maar niet met Dennis.

(Niet meteen een antwoord van Shana of Dennis.)

MATHILDE- Ineens zijn jullie zo stil... Hebben jullie hiervoor een bed nodig?

DENNIS- (Lichtjes geamuseerd) Dit was wel de bedoeling.

MATHILDE- 't Is maar een vraag. Eigenlijk een overbodige vraag. Hoelang kennen jullie mekaar al?

DENNIS- Enkele maanden.

SHANA- Ik heb je toch verteld over die betogingen voor het klimaat.

MATHILDE- Over die wandelingen in het park. Maar niet over wat er nadien nog allemaal is gevolgd.

SHANA- Dennis en ik zijn heel voorzichtig, oma.

MATHILDE- (Lichtjes ironisch) Dit hoop ik!

DENNIS- Ik meen het heel goed met je kleindochter.

MATHILDE- (Lichtjes ironisch) Dat is je geraden!

SHANA- Jij moet ons helpen, oma.

MATHILDE- Waarmee?

SHANA- Ons hier onderdak geven.

MATHILDE- Voor 14 dagen? En nadien?

SHANA- Dan zien wij wel.

MATHILDE- Waar "logeerden" jullie tot nogtoe? Ik neem aan, dat jullie af en toe een beetje de "afzondering" opzochten?

DENNIS- In "Casa-Blanca".

MATHILDE- Dat is een heel eind van hier.

DENNIS- "Casa+Blanca" is een rustig rendez-vous-huis met kamers.

- SHANA- Het is er heel gezellig, oma.
- MATHILDE- (Lichtjes ironisch) Dit neem ik aan!
- SHANA- Hier zijn wij nog meer op ons gemak.
- MATHILDE- En 't is hier waarschijnlijk wat goedkoper?
- DENNIS- (Wat geamuseerd) Waarschijnlijk.
- MATHILDE- Wat als je ouders dit te weten komen?
- SHANA- Zij komen dit niet te weten!
- MATHILDE- Dit zeg jij! Helemaal ongemerkt raken jullie hier niet binnen.
- SHANA- Toch als het donker is.
- MATHILDE- Je ma is nu al geregeld naar jou op zoek. Wat als jij dagelijks van huis bent?
- SHANA- Wij komen hier toch niet dagelijks.
- MATHILDE- (Weet wel beter) Als jullie de kans krijgen? Ik zie jullie nogal eens lopen, om hier te zijn!
- SHANA- (Wat vleierig) Oma?
- MATHILDE- Ik ga mij geen nieuwe problemen op de hals halen. De relatie met je ma is nu al niet zo best.
- SHANA- Jij gunt ons geen verzetje?
- MATHILDE- Ik gun jullie alles, maar niet in deze omstandigheden. Vermits het gemeend is tussen jullie beiden, moeten jullie je ouders inlichten. Dan is er geen rendez-vous-huis of geen huis van oma meer nodig.
- SHANA- Thuis gaan ze nooit akkoord!
- MATHILDE- Eens zullen ze toch moeten.
- SHANA- Nooit!
- MATHILDE- Sorry, maar ik speel niet mee in dit spel.
- DENNIS- Het is geen spel, mevrouw.
- MATHILDE- Zijn jullie open en eerlijk? Bewijs dit dan!
- DENNIS- Hiervoor is het nog wat te vroeg.
- MATHILDE- (Wat ironisch) Te vroeg? Hoe oud ben jij ook alweer?... Shana mag hier altijd komen, zelfs tijdens mijn afwezigheid. Maar dan zonder jou! Ik heb helemaal geen bezwaar tegen jullie relatie. Maar hou ze open en eerlijk.

SHANA- Het is dus neen?

MATHILDE- Dit heb jij goed begrepen.

(De bel van de voordeur rinkelt. Mathilde kijkt even voorzichtig door het raam.)

MATHILDE- Je pa! Langs de achterdeur! Maak dat jullie weg zijn! Ik houd hem hier wel aan de klap!

(Shana en Dennis verdwijnen vliegensvlug via de achterdeur. Mathilde gaat opendoen.)

MATHILDE- Jij bent maar alleen?

BRAM- Ja.

MATHILDE- Hoe is het mogelijk?

BRAM- Kristien is tennissen met haar vriendinnen. Zelf moest ik nog even langs onze school.

MATHILDE- Via een omweg? En zonder dat Kristien het weet?

BRAM- Ja. Is onze Shana hier?

MATHILDE- Neen.

BRAM- Zij is ook niet hier geweest vandaag?

MATHILDE- Ik heb hier geen Shana gezien.

BRAM- Wanneer was zij hier voor het laatst?

MATHILDE- Daar vraag jij mij iets.

BRAM- Een paar dagen geleden? Een week? Langer?

MATHILDE- Langer. Is er wat aan de hand?

BRAM- De vader van een van haar medestudenten is een goede kennis van mij. Hij vertelde mij vertrouwelijk, dat onze Shana op school nogal brost de laatste tijd.

MATHILDE- Jullie wisten dit niet?

BRAM- Iedere morgen vertrekt zij thuis zagezegd naar school.

MATHILDE- Wat zegt onze Kristien hiervan?

BRAM- Kristien weet nog van niets.

MATHILDE- Jij hebt het haar niet verteld?

BRAM- Ik wou eerst van jou vernemen, of jij misschien iets meer wist over Shana.

- MATHILDE- Als onze Kristien verneemt, dat jij haar niet meteen hebt ingelicht, ga jij nogal eens iets te horen krijgen.
- BRAM- Vertel haar niet, dat ik hier ben geweest.
- MATHILDE- Zou jij eens niet beginnen, met eerlijk te zijn tegenover haar? En niet stiekem achter haar rug te handelen?
- BRAM- Kristien is geen gemakkelijke.
- MATHILDE- Tegen wie zeg je het? Dit betekent nog niet, dat jij haar maar moet laten begaan. Jij merkt zelf, dat het met onze Shana helemaal de verkeerde kant opgaat. Jij moet haar dringend eens ernstig onder handen nemen.
- BRAM- Als ik dit probeer, neemt Kristien meteen van mij over.
- MATHILDE- Jij moet je door haar niet laten doen! "Jij" moet ingrijpen! Op een ernstige, maar verstandige manier! Het is de hoogste tijd!
- BRAM- Als ik eens gemoedelijk met onze Shana wil praten, kan dit dan hier?
- MATHILDE- Achter de rug van Kristien? Doe toch eens eindelijk normaal! Laat die vrouw van jou maar eens voelen, wie er thuis de baas is!
- BRAM- Ik vrees, dat ik dit al weet.

VIERDE TAFEREEL

(Kamiel en Michel, beiden in werkkledij, beëindigen een maaltijd.)

MATHILDE- Nog wat koffie?

KAMIEL- Die sla ik nooit af.

(Mathilde wil bijschenken.)

MATHILDE- De pot is zo goed als leeg.

MICHEL- Dat is de schuld van Kamiel.

MATHILDE- Is hij zo'n drinker?

MICHEL- In ieder geval heeft hij hiernaast meer zijn pint vastgehad, dan zijn getuig.

KAMIEL- Maar goed dat jij mij hebt! Anders was jij daar nog niet begonnen.

MATHILDE- Ik ga nog wat koffie opgieten.

KAMIEL- Al die moeite voor ons!

MATHILDE- Als je echte stielmannen in huis haalt, moet je ze goed soigneren.

(Mathilde verdwijnt in de keuken.)

KAMIEL- Als ik die hesp en die kaas daar zie liggen, denk ik altijd aan een croque-monsieur. Onze Roza had verstand van die te bakken. Zij gebruikte niet alleen brood, kaas, hesp en goeie boter. Maar ook een sneetje tomaat met ajuinsnipers. Lekker, man!

MICHEL- (Nogal stekelig) Waren dat van die tomaten uit jouw hof?

(Kamiel kan hier duidelijk niet om lachen.)

KAMIEL- Ja, onze Roza had verstand van eten maken. Een echte huisvrouw. Iemand die nooit getrouwd is geweest, kan hier moeilijk over meespreken.

MICHEL- Denk jij, dat ik ooit honger heb geleden? Ik heb altijd zeker zo goed gegeten als jij. Is 't omdat jij zelf niet kunt koken, dat jij nu een oogje hebt op Mathilde?

KAMIEL- Wie zegt er, dat ik een oogje heb op Mathilde? Jij moet niet denken, dat iedereen is zoals jij.

- MICHEL- Voor jou zijn alle middelen goed, om hier binnen te geraken.
- KAMIEL- Bedoel jij mijn voorstel, om het kapsalon van Freddy op te ruimen. Hiermee had ik helemaal geen bijbedoelingen.
- MICHEL- Jij denkt, dat ik dit geloof?
- KAMIEL- Het is zo!
- MICHEL- Mathilde had jou wel door. Daarom vroeg zij, of wij het samen wilden doen.
- KAMIEL- Jij hebt jezelf aaneen aan opgedrongen!
- MICHEL- Net als jij dan! Ik heb verstand van dergelijke werken!
- KAMIEL- Ik niet?
- MICHEL- In ieder geval ben jij geen echte stielman!
- KAMIEL- Jij wel? Beter een goede vrijwilliger, dan een slechte stielman!
- (Mathilde komt terug met de koffie.)
- MATHILDE- Waar gaan jullie hem drinken? Hier of tussen de werkzaamheden door in het kapsalon?
- KAMIEL- (Geamuseerd) Voor mij mag het allebei!
- MICHEL- Ik zou toch graag verder doen. Straks staat die camionette hier, om de boel te komen opladen.
- MATHILDE- Dat is geen "boel", Michel. Maar een nog altijd bruikbaar kapsalon. Het woonzorgcentrum waar het naartoe verhuist, is er heel blij mee.
- KAMIEL- Wat gaat er met die vrijgekomen ruimte hiernaast gebeuren?
- MICHEL- In ieder geval ga ik waar het nodig is, de vrijgekomen muren opnieuw beplakken.
- MATHILDE- Samen met Kamiel.
- MICHEL- Heeft die ooit geplakt?
- MATHILDE- Er moet veel meer gebeuren, dan alleen maar wat plakken.
- KAMIEL- Wat wordt dit nadien, Mathilde?
- MATHILDE- Een nieuwe, fraaie zitkamer. (Geamuseerd) Om jullie fatsoenlijk te ontvangen.
- KAMIEL- (Geamuseerd) Je vrijer zeker?

(Boze blik van Michel.)

MATHILDE- Die ook natuurlijk.

KAMIEL- (Geamuseerd) Jij voelt je toch nog niet te oude voor een nieuw lief?

MATHILDE- Bijlange niet! Al heb ik mij wel ooit beter gevoeld... lang geleden.

MICHEL- (Houdt duidelijk niet van dit onderwerp) Wij zullen maar weer aan het werk gaan.

MATHILDE- (Lichtjes plagerig) Als je over vrouwen begint, is Michel niet langer geïnteresseerd, hè Michel?

(Wat ontstemd vertrekt Michel richting kapsalon.)

KAMIEL- Wij zullen hem maar gaan helpen.

MATHILDE- Ik volg met de koffie.

(Ook Kamiel en Mathilde gaan richting kapsalon. Net op dat ogenblik rinkelt de bel van de voordeur.)

KAMIEL- (Lichtjes geamuseerd) Nog volk om te komen helpen!

(Meteen verdwijnt Kamiel in het kapsalon. Mathilde gaat opendoen. Zij komt terug met Kristien en Bram.)

KRISTIEN- Waarschijnlijk moet ik je niet vertellen, naar wie wij weer op zoek zijn?

MATHILDE- (Lichtjes vermanend) Goedendag!

BRAM- Goedendag.

KRISTIEN- (Tot Mathilde) Moet jij mij weer een opmerking maken?

MATHILDE- Een "goedendag" kost niet veel.

KRISTIEN- (Wat schamper) Het is nogal een goede dag!

(Geklop van een hamer in het kapsalon.)

KRISTIEN- Wat is dat?

MATHILDE- Wij zijn bezig met het opruimen van het kapsalon van pa.

KRISTIEN- Waarom is dit nodig?

MATHILDE- Het heeft nu lang genoeg ongebruikt gestaan.

KRISTIEN- Wie is eraan bezig?

MATHILDE- Michel en Kamiel.

KRISTIEN- Die twee, die hier altijd zitten?

MATHILDE- Altijd?

KRISTIEN- Zo goed als altijd! Wil jij de mooie herinneringen aan pa hier de deur uit?

MATHILDE- Ik denk nog elke dag aan pa. Hiervoor heb ik geen scheerzeep, scheerborstel of scheermes nodig.

KRISTIEN- Zij zijn daar alles aan het ontruimen?

MATHILDE- Dit is de bedoeling.

KRISTIEN- (Schamper) Voor welke van die twee, ben jij daar een plaats aan het klaarmaken?

MATHILDE- Voor allebei.

KRISTIEN- Zottin!

MATHILDE- Waarom moet jij altijd met die venijnige opmerkingen voor de dag komen? Ik ben je moeder!

BRAM- Kristien bedoelt het niet verkeerd, ma.

MATHILDE- Dan moet zij zich maar wat voorzichtiger uitdrukken!

BRAM- Jij kent Kristien.

KRISTIEN- (Tot Bram) Mankeert er iets aan mij? Wat gaat er na-dien met dievkamer gebeuren?

MATHILDE- Dat zien wij nog wel.

KRISTIEN- Die twee hiernaast kunnen ons toch niet horen?

MATHILDE- Zij hebben geen tijd, om ons af te luisteren. Zij zijn volop aan het werk.

KRISTIEN- Wanneer is onze Shana hier voor het laatst geweest?

MATHILDE- Dit weet ik niet meer. Sinds ik terug ben van Kitz-bühel, heb ik haar hier niet meer gezien.

KRISTIEN- Moet ik dit geloven?

MATHILDE- Hiermee trek jij je plan. Jullie heb ik hier trouwens ook niet meer gezien.

KRISTIEN- Wij hebben nogal tijd!

MATHILDE- Eens even hier binnenwippen, om te zien hoe mijn vakan-tie is geweest, kost geen tijd.

BRAM- Onze Shana brost weer op school.

KRISTIEN- En thuis zien wij haar niet meer.

BRAM- Als zij zich thuis nog eens laat zien, is het altijd heel laat op de avond.

KRISTIEN- Onderbreek mij niet, Bram!

BRAM- Doe maar.

MATHILDE- Waar zit zij al die tijd?

KRISTIEN- Dit wil zij ons niet vertellen.

MATHILDE- Jullie hebben het haar gevraagd?

KRISTIEN- Wat dacht jij?

MATHILDE- Misschien moeten jullie haar eens op een andere manier aanpakken.

KRISTIEN- Welke?

MATHILDE- Dit weet ik niet. Het is "jullie" dochter.

(Geklop van een hamer in het kapsalon. Kristien is hierdoor nogal geïrriteerd.)

KRISTIEN- Moet alles daar kapot?

MATHILDE- Alleen ontruimd.

KRISTIEN- ... Wij zijn haar gevolgd.

MATHILDE- Shana? Waarom?

KRISTIEN- Dit is nogal een vraag!

MATHILDE- (Tot Bram) Jij ook?

BRAM- (Onwennig) Ik kon moeilijk anders. Ik moest met de wagen rijden.

KRISTIEN- Jij bent haar vader!

MATHILDE- Wat hebben jullie ontdekt?

KRISTIEN- Iedere keer verdwijnt zij stiekem in de buurt van de markt.

MATHILDE- Waar juist?

KRISTIEN- Als wij dit wisten, waren wij hier nu niet!

MATHILDE- Als dit altijd op dezelfde plaats is, weten jullie toch genoeg.

KRISTIEN- Het is daar een beetje een doolhof van galerijen. Hier-van maakt zij handig gebruik.

BRAM- Zij neemt haast nooit dezelfde weg.

MATHILDE- Zij vermoedt, dat jullie haar volgen?

BRAM- In ieder geval probeert zij dit te voorkomen.

MATHILDE- Wat kan zij daar gaan doen?

BRAM- Cafés voor jongeren of jeugdlokalen zijn daar niet.

KRISTIEN- En om er te gaan werken, is zij veel te lui!

BRAM- Wij zijn niet altijd in de mogelijkheid, om haar te volgen.

KRISTIEN- Bram en ik moeten 's morgens vroeg al voor de klas staan. Kan jij daar op de markt eens een oogje in het zeil gaan houden?

MATHILDE- Denk jij, dat ik gek ben?

KRISTIEN- Wat is hier gek aan?

MATHILDE- Shana is 18. Op die leeftijd loop je haar niet meer stiekem achterna.

KRISTIEN- Wij moeten haar maar bezig laten?

(Michel verschijnt in de deuropening van het kapsalon.)

MICHEL- Mathilde, is de koffie...?

(Nu pas bemerkt hij de bezoekers.)

MICHEL- Ik wist niet, dat er bezoek was.

KRISTIEN- Kan jij niet kloppen?

MICHEL- (Ietwat afgezwakt) Schöon volk nog wel.

MATHILDE- Ik kom direct, Michel.

MICHEL- (Geamuseerd) 't Is niet voor mij, maar voor Kamiel.

MATHILDE- Ik kom.

(Michel verdwijnt weer in het kapsalon.)

KRISTIEN- Wat zijn dat voor onnozelaars?

MATHILDE- Flinke werkers!

KRISTIEN- Hoeveel gaat jou dit kosten?

MATHILDE- Jij moet dit toch niet betalen. Zij werken ten andere gratis.

KRISTIEN- (Schamper) Als zij klaar zijn, wil ik daar eens een kijkje gaan nemen.

MATHILDE- Ik zal jullie uitnodigen.

(Geklop van een hamer in het kapsalon. Vooral Kristien is hierdoor geïrriteerd.)

MATHILDE- Hoe gedraagt Shana zich, als zij thuis is?

KRISTIEN- Komt zij daar nog ooit?

MATHILDE- Bram zei zo-even, dat zij nogal laat thuiskomt.

BRAM- Zij is minder lastig dan vroeger.

KRISTIEN- Hoe weet jij dit? Zij zegt geen woord!

BRAM- Tot voor kort was zij vaak zo nukkig. Dit gebeurt tegenwoordig toch minder.

MATHILDE- En studeren?

KRISTIEN- Al maanden heeft zij geen boek meer vast gehad.

BRAM- Thuis toch niet.

KRISTIEN- En op school komt zij niet meer.

MATHILDE- Dit wordt dus niets.

KRISTIEN- Als zij buist, steken wij er niet langer ons geld in.

MATHILDE- Omdat zij geen verstand gebruikt, moeten jullie niet hetzelfde doen.

KRISTIEN- Jij hebt haar hier echt niet meer gezien de laatste tijd?

MATHILDE- Dan zou ik het jullie toch vertellen.

KRISTIEN- Heel zeker?

MATHILDE- (Wat opgewonden) Ja!

KRISTIEN- (Op het kapsalon duidend) Met die twee onnozelaars hier in huis, gaan wij niet langer blijven. Als jij iets van Shana vernéemt, laat het ons dan meteen weten.

MATHILDE- Jullie zien haar nog een zeldzame keer, ik niet meer.

KRISTIEN- Tegen jou praat zij misschien.

MATHILDE- Tegen jullie doet zij dit ook, als jullie haar wat verstandiger aanpakken.

KRISTIEN- (Schamper) Doen of er niets aan de hand is?

MATHILDE- Misschien! In ieder geval duidelijk laten voelen, dat jullie om haar geven.

KRISTIEN- Iemand van 18 jaar moet dit uit zichzelf weten.

MATHILDE- Zelfs op die leeftijd zijn ze nog erg gevoelig voor wat genegenheid.

KRISTIEN- (Lastig) Wij doen het nog maar eens verkeerd!

MATHILDE- Alles kan altijd beter.

KRISTIEN- Met iemand als jij valt er niet te praten!

MATHILDE- Jij bent vaak van huis.

KRISTIEN- Moet ik niet gaan werken?

MATHILDE- In je vrije tijd denk je beter wat minder aan jezelf, en wat meer aan je dochter.

KRISTIEN- Heb ik geen recht op wat ontspanning? Jij weet niet wat het is, een ganse dag voor een klas te moeten staan!

MATHILDE- Ik heb dit bijna 40 jaar gedaan!

KRISTIEN- (Minachtend) Bij kleutertjes!

MATHILDE- Die van jou zijn niet veel ouder! En waarschijnlijk een pak minder hulpbehoevend!

KRISTIEN- (Tot Bram) Wij zijn weg!

MATHILDE- En jij, Bram, toon eens eindelijk wie jij bent. Laat je toch niet voortdurend op je kop zitten door onze Kristien! Jij bent toch geen bloemzak?

KRISTIEN- (Kwaad) Kom!

(Meteen is Kristien de deur uit.)

BRAM- (Ietwat onnozel) Ik zal proberen, mijn best te doen.

MATHILDE- (Meewarig) Proberen!

(Ook Bram haast zich nu de deur uit.)

MATHILDE- De sukkelaar!

(Zij neemt de koffiekkan.)

MATHILDE- Die is intussen helemaal koud geworden. Toch maar even-tjes opwarmen.

(Mathilde wil met de koffie naar de keuken. De bel

van de voordeur rinkelt. Even kijkt Mathilde rond.)

MATHILDE- Zij hebben hier toch niets vergeten?

(Mathilde gaat opendoen. Zij komt terug met Katleen.)

KATLEEN- Onze pa is hier?

MATHILDE- Hij is volop aan het werk.

KATLEEN- Ik heb hem maar heel even nodig.

MATHILDE- Dit is geen probleem.

(Mathilde gaat tot bij de deur van het kapsalon.)

MATHILDE- Kamiel? Bezoek voor jou! Hopelijk heb ik nu eindelijk wat tijd voor de koffie.

(Mathilde verdwijnt met de koffiepote. Kamiel komt uit het kapsalon.)

KAMIEL- Jij hier?

KATLEEN- (Lichtjes geraakt) Dit mag toch? Ik ben dadelijk weer weg.

KAMIEL- 't Is toch weer niet voor geld?

KATLEEN- Ik weet allang, dat ik hiervoor niet bij jou moet komen aankloppen. Filip en ik hebben een overeenkomst.

KAMIEL- Voor?

KATLEEN- De verdeling van de meubelen en zo.

KAMIEL- (Ontgoocheld) 't Is toch zover?

KATLEEN- Morgen verhuis ik alles wat van mij is, van boven de slagerij naar mijn nieuwe zaak.

KAMIEL- Wat bedoel jij met "alles"?

KATLEEN- Meubelen, kleren, huisraad, en noem maar op. Er is één probleem. Zelf kan ik de ganse dag niet weg van de zaak. Ik verwacht nog leveranciers. En als de meubelen aankomen, wil ik de nodige aanwijzingen geven voor de juiste plaatsing.

KAMIEL- Wat heb ik hiermee te maken?

KATLEEN- Iemand moet de leiding nemen bij het opladen boven de slagerij. Hiervoor had ik aan jou gedacht.

KAMIEL- Dit is heel vriendelijk van je. Toch betwijfel ik sterk, of ik dit ga doen.

KATLEEN- Waarom niet?

- KAMIEL- Ik ga mij niet bemoeien in het huis van iemand anders. Zeker niet met zoiets! Meubelen weghalen!
- KATLEEN- Jij doet dit toch maar op "mijn" vraag!
- KAMIEL- Hieraan heb ik weinig, als Filip mij op mijn gezicht slaat.
- KATLEEN- Waarom zou hij?
- KAMIEL- Denk jij, dat hij je graag ziet vertrekken?
- KATLEEN- Hij heeft het er zelf naar gemaakt!
- KAMIEL- Volgens jou! Wat gebeurt er met de kinderen?
- KATLEEN- Natuurlijk gaan zij met mij mee!
- KAMIEL- Gaat Filip hiermee akkoord?
- KATLEEN- In ieder geval heeft hij zich er niet tegen verzet.
- KAMIEL- Hij heeft niet gereageerd?
- KATLEEN- Hij heeft er de kans toe gehad.
- KAMIEL- Zijn je dochters wel op de hoogte?
- KATLEEN- Zij weten van de scheiding. En van de verhuis.
- KAMIEL- Gaan zij wel graag mee?
- KATLEEN- Dit heb ik ze niet gevraagd.
- KAMIEL- Spijtig genoeg! Laat jij hun kamers ook mee verhuizen?
- KATLEEN- Waarin zouden zij anders slapen?
- KAMIEL- Jij haalt hen uit hun vertrouwde omgeving. Besef jij wel, wat jij hen aandoet?
- KATLEEN- Silke is 18, en Hanne 15. Dit zijn geen kinderen meer.
- KAMIEL- Zij zijn nog lang niet volwassen. Zij moeten nog jaren naar school.
- KATLEEN- Zij moeten zich leren aanpassen. Jij hebt morgen toch tijd, om mij te komen helpen?
- KAMIEL- Ik doe hier niet aan mee.
- KATLEEN- Waarom niet?
- KAMIEL- Omdat ik geen gezin uit elkaar wil halen!
- KATLEEN- Het is al uit elkaar!

KAMIEL- Tegen mijn zin!

KATLEEN- Wat heb jij hiermee te maken?

KAMIEL- Ik ben maar je vader.

KATLEEN- Wat toezicht komen houden, en de zaak daar wat regelen, dit is toch niet te veel gevraagd?

KAMIEL- Ik doe het niet! Jij weet waarom!

KATLEEN- (Schamper) Jij hebt hier je werk?

KAMIEL- Hier haal ik geen gezin uit elkaar!

KATLEEN- Iedere keer zoek jij een uitvlucht, om mij niet te moeten helpen! Bij wie kan ik nu nog gaan aankloppen?

KAMIEL- Dit had jij je veel eerder moeten afvragen. Jij hebt dus het nodig geld bij elkaar gekregen?

KATLEEN- (Schamper) Ook zonder jou!

KAMIEL- Ik kon je onmogelijk helpen. Geld heb ik nooit te veel gehad. Ik was geen grootverdiener. Mijn vier kinderen heb ik laten studeren, zolang zij maar wilden. En met onze Roza ben ik de laatste jaren van de ene specialist naar de andere moeten lopen. Die mannen hebben verstand van rekeningen maken!

KATLEEN- Wat ik je deze keer vraag, kost je geen cent!

KAMIEL- Toch doe ik het niet!

KATLEEN- Goed! Dan heb jij mij voor het laatst gezien! Werk je "hier" maar verder in het zweet! Voor die "interessante" madam, waar jij blijkbaar zot van bent!

(Resoluut verlaat Katleen de kamer. Mathilde verschijnt met de koffie.)

MATHILDE- Jij hebt groot gelijk, Kamiel.

KAMIEL- Heb jij ons hier bezig gehoord?

MATHILDE- Hiervoor heb ik weinig moeite moeten doen. Wat is dit tegenwoordig toch? De mensen willen mekaar niet meer begrijpen.

(De bel van de voordeur rinkelt.)

MATHILDE- Het houdt hier niet op vandaag.

KAMIEL- Ik maak mij wel uit de voeten.

(Mathilde gaat opendoen. Zij komt terug met Shana.)

MATHILDE- Wie wij hier hebben! Onze Shana!

SHANA- Ik blijf maar heel even.

MATHILDE- Na al die tijd?

SHANA- Pa en ma zijn waarschijnlijk hier geweest?

MATHILDE- Dit klopt.

SHANA- Ik kom je maar vertellen, dat jij je over mij niet ongerust hoeft te maken.

MATHILDE- Hoe gaat het met jou?

SHANA- Goed.

MATHILDE- En met Dennis?

SHANA- Ook goed.

MATHILDE- Jij hebt hem toch meegebracht?

SHANA- Hij wacht hier buiten.

MATHILDE- Roep hem toch even binnen.

SHANA- Wij hebben niet veel tijd.

MATHILDE- Heel even maar.

SHANA- Ik zal eens gaan zien.

(Heel even verdwijnt Shana via de voórdeur.)

MATHILDE- Vlug voor de koffie zorgen!

(Mathilde verdwijnt heel even met de koffie in het kapsalon. Shana verschijnt met Dennis.)

SHANA- 't Is maar voor heel even.

DENNIS- Wat heb ik met jouw oma te maken? Wil zij ons weer de les lezen?

SHANA- Jij weet toch, hoe oude mensen zijn.

DENNIS- Dit is nog geen reden, om hun voortdurend hun zin te geven.

SHANA- Wij zijn dadelijk weg.

(Mathilde komt terug uit het kapsalon.)

MATHILDE- Onze Dennis!

DENNIS- Dag.

MATHILDE- Hoe gaat het met ons jonge koppel?

SHANA- Goed.

DENNIS- Ik heb het wel erg druk.

MATHILDE- Tiens! Ik had anders gehoord

DENNIS- Van wie?

MATHILDE- Van een collega van jou, een journalist van "Het Laatste Nieuws". Hij kende jou niet eens. Hij beweerde, dat jij ongetwijfeld maar tot de losse medewerkers behoort. Mensen die af en toe eens iets binnensturen.

SHANA- Dennis werkt voor verscheidene kranten.

MATHILDE- Overal los?

DENNIS- Ik blijf graag zelfstandig.

MATHILDE- En verdient dit genoeg, om er met zijn tweeën van te leven?

DENNIS- Dit is niet mijn enige inkomen. Ik werk ook nog voor een verzekeringskantoor.

MATHILDE- (Tot Shana) Jij leest misschien weinig kranten?

DENNIS- (Vlug) Wij hebben er geen.

MATHILDE- Eigenaardig! Een journalist, die zelf geen krant heeft. Jij hebt Dennis thuis nog altijd niet voorgesteld?

SHANA- Neen.

MATHILDE- En jij Shana, bij jou thuis?

DENNIS- Dit komt nog.

MATHILDE- Waar verblijven jullie de hele dag?

SHANA- Op school. En thuis.

MATHILDE- Jullie zijn toch geregeld samen?

DENNIS- Ik heb een studiootje gehuurd.

MATHILDE- Waar?

(Geen antwoord)

MATHILDE- Dit zijn niet mijn zaken. Al had ik dit graag geweten.
(Tot Shana) Wat vinden pa en ma hiervan?

(Geen antwoord)

MATHILDE- Ook hiervan weten zij nog niets? Hoelang gaan jullie dit zo houden? Niemand die iets afweet van jullie relatie? En van jullie samenhokken?

(Gehamer in het kapsalon)

MATHILDE- Trek jullie er niets van aan.

SHANA- Wie is dat?

MATHILDE- Michel en Kamiel. Jij kent ze. Zij kunnen ons hier niet horen.

DENNIS- Wij moeten gaan.

MATHILDE- Nog één ogenblik. Ik heb een vaststelling gedaan. Een spijtige vaststelling... Tijdens mijn vakantie in Kitzbühel is er iemand hier in huis geweest.

SHANA- Wie?

MATHILDE- Aan een nageltje in zijn kapsalon bewaarde Freddy de sleutel van zijn kapsalondeur. Dit was gemakkelijk, dan moest hij niet voortdurend naar die sleutel gaan zoeken. Toen hij was overleden, heb ik die sleutel daar laten hangen. Als een soort herinnering aan hem. De dag van mijn vertrek naar Oostenrijk wou ik die sleutel meenemen... als reserve. Hij hing er niet meer! Heel het salon heb ik afgezocht. Niets. Voor alle zekerheid ben ik vlak voor mijn afreis nog eens gaan kijken. Niets. Toen ik terug thuis kwam, hing die sleutel daar opnieuw.

SHANA- Hoe kan dit?

MATHILDE- Dit heb ik mij natuurlijk ook afgevraagd.

(Michel opent de deur van het kapsalon.)

MICHEL- (Lichtjes geamuseerd) Kamiel heeft het potje met de melk omgestoten.

(Hij bemerkt nu Shana en Dennis.)

MICHEL- Nog volk!

MATHILDE- Ik kom dadelijk, Michel.

MICHEL- (Geamuseerd) Daar moet je een stommerik voor zijn. (Droogweg) Om dat potje met melk om te stoten.

(Michel verdwijnt in het kapsalon.)

MATHILDE- Ik heb er mijn hoofd over zitten breken. Hoe kon iemand die sleutel komen terugbrengen?

DENNIS- Hij moet zelf een sleutel hebben gehad.

MATHILDE- Nooit heb ik er iemand een gegeven.

SHANA- Jij moet je hebben vergist, oma.

MATHILDE- Onmogelijk! Ik heb dit grondig gecontroleerd. Iemand moet die sleutel hebben meegenomen, en tijdens mijn afwezigheid hebben teruggehangen!

DENNIS- Hoe heeft hij dan nadien die salondeur opnieuw gesloten? Hij moest toch terug buiten geraken. Bij je thuiskomst was die salondeur toch niet open?

MATHILDE- Zij was gesloten. Het moet een heel sluw iemand zijn geweest, om dit te bedenken. Hij moet die sleutel kort voor mijn vertrek hebben meegenomen. Er een dubbel van hebben laten maken. En dan tijdens mijn afwezigheid de sleutel van Freddy hebben teruggehangen. Hij kon dan de salondeur sluiten met de nieuwe sleutel.

SHANA- Wie zou er zoiets doen?

MATHILDE- Dit vroeg ik mij ook af. Een dief is het niet geweest, hier is niets verdwenen.

SHANA- Wie wist er nog van die sleutel? Die twee die hiernaast zitten?

MATHILDE- Ik had naar de sleutelshop kunnen gaan, om te vragen of iemand onlangs zo'n sleutel heeft laten bijmaken. Ik heb dit niet gedaan. Zoiets doe ik niet achter iemand zijn rug.

SHANA- Ongetwijfeld wisten die twee hiernaast die sleutel ook hangen.

MATHILDE- Kamiel en Michel hadden hier tijdens mijn afwezigheid niets te zoeken.

DENNIS- Jij verdenkt ons toch niet?

MATHILDE- Hiervoor heb ik wel een ernstige reden. Tijdens mijn afwezigheid hier is de logeerkamer gebruikt. Ik merkte dit onder andere aan het bed. Jullie hebben mij ernaar gevraagd. Ik heb ze jullie geweigerd.

SHANA- Wij zijn daar niet geweest, oma.

DENNIS- Wij hebben toch zelf een studiootje.

MATHILDE- Toen nog niet... En vermits jullie naar hier wilden komen...

SHANA- Het moet iemand anders zijn geweest.

MATHILDE- Kamiel en Michel hadden geen onderduikadres nodig. En zeker geen bed! Ik begrijp, dat jij het moeilijk hebt, Shana. Maar daarom moet jij mij nog niet bedotten. Voor één keer zie ik dit door de vingers. Maar geen tweede keer! Dan zal jij een andere oma Mathilde leren kennen! ... Blijf hier nu niet voorgoed weg, Shana. Oma houdt nog altijd van jou. Op mij kan jij blijven rekenen.

VIJFDE TAFEREEL

(Kamiel verschijnt met een winkeltas.)

KAMIEL- Ik kom toch niet ongelegen, Mathilde?

MATHILDE- Ik heb wel eventjes.

KAMIEL- Ik kom van de markt. Ik dacht: "Ik moet nog eens eventjes binnenspringen bij Mathilde."

MATHILDE- (Lichtjes ironisch) Dit is nog maar geleden van eergisteren.

KAMIEL- Ik kan hier toch moeilijk passeren, zonder even binnen te wippen.

(Kamiel gaat in zijn tas.)

KAMIEL- Ik heb iets meegebracht voor jou.

MATHILDE- Toch geen tomaten?

KAMIEL- Dat is al weken geleden, Mathilde. En deze zagen er zo schoon uit, en zo lekker.

MATHILDE- Ik heb je gevraagd, dit niet meer te doen.

KAMIEL- Deze kon ik toch niet laten liggen. Zie eens hoe dik.

MATHILDE- Neen is neen, Kamiel. Kook er maar zelf soep van.

KAMIEL- Jij hebt toch niks tegen mij?

MATHILDE- Natuurlijk niet. Alleen heb ik geen behoefte aan cadeautjes. (Wat plagerig) Ik zou nog kunnen denken, dat jij hier komt met bijbedoelingen.

KAMIEL- (Eerder wat geamuseerd) Dit is helemaal niet het geval.

(Michel verschijnt door de achterdeur.)

MATHILDE- Ook nummer twee is er weer.

KAMIEL- Hij heeft mij hier zien binnenkomen.

MICHEL- Ik was al veel eerder van plan, naar hier te komen. Ik moet mijn werk kunnen regelen.

KAMIEL- Moet Mathilde je hierbij helpen?

MICHEL- Ik wil weten, wanneer ik hier kan komen werken.

KAMIEL- Het kapsalon?

MICHEL- Dat moet hier en daar nog worden bezet.

MATHILDE- Hierbij is er geen haast.

MICHEL- Gedaan is gedaan, Mathilde.

MATHILDE- Ik moet er nog eens over nadenken, wat ik met die vrijgekomen ruimte precies ga doen.

KAMIEL- Er een chique salon van maken! Om speciaal volk te ontvangen.

MATHILDE- Jullie twee?

KAMIEL- Je lief!

MICHEL- (Wat lastig) Is 't weer van dat?

KAMIEL- Als Michel hier komt bezetten, zal ik natuurlijk hem een handje helpen. Dan is die hinder hier eens zo rap uit de voeten.

MATHILDE- Als ik weet, wat ik ermee van plan ben, horen jullie wel van mij.

MICHEL- (Wat lastig) Met zijn tweeën lopen wij mekaar hier bij zo'n werk alleen maar voor de voeten.

MATHILDE- Ik zou jullie iets willen vragen. Ik zit hier meestal met jullie beiden tegelijk.

KAMIEL- (Met een wat ernstige blik naar Michel) Dit is niet mijn schuld!

MATHILDE- Soms is dit nogal vervelend. Met zijn tweeën praat gemakkelijker. Je voelt dan meer rechtstreeks contact met de andere.

KAMIEL- Je durft al eens iets meer zeggen.

MATHILDE- Je bent persoonlijker. Daarom vraag ik jullie, voortaan apart langs te komen.

KAMIEL- Direct akkoord!

MICHEL- De ene op de pare dagen, de andere op de onpare.

MATHILDE- Niet elke dag! En zeker geen vaste afspraken!

MICHEL- Meer op de verrassing.

MATHILDE- Jullie zijn hier lang niet de enige bezoekers. Hou hiermee rekening... En dan is er nog iets, dat jullie moeten weten. Ik ben niet van plan, nog een nieuwe relatie te beginnen.

KAMIEL- Nog niet?

MATHILDE- Nooit meer.

KAMIEL- (Blijkbaar erg ontgoocheld) Hierover zou ik toch nog eens goed nadenken, Mathilde. Misschien word jij wel 100 jaar. Dan zit jij hier nog 30 jaar alleen te koeke-loeren.

MICHEL- Misschien ben jij Freddy intussen vergeten.

MATHILDE- Ik denk het niet. En ik vrees al evenmin, dat ik hier veel alleen ga zitten.

(De bel van de voordeur rinkelt.)

MATHILDE- Zie je wel!

(Mathilde gaat opendoen.)

KAMIEL- Als jij hier komt bezetten, laat jij mij maar iets weten.

MICHEL- Mathilde heeft juist gezegd, dat wij hier niet meer met zijn tweeën tegelijk moeten komen!

KAMIEL- Toch om te werken!

MICHEL- Ook dan niet!

KAMIEL- Wil jij mij hier buiten houden?

(Mathilde komt terug met Katleen.)

MATHILDE- 't Is voor jou, Kamiel.

KATLEEN- 't Is maar voor heel even.

MATHILDE- Wij gaan samen nog eens een wandelingetje maken, Michel.

KATLEEN- Dit hoeft echt niet. Jullie storen niet.

KAMIEL- Jij komt toch weer niet voor hetzelfde?

KATLEEN- Deze keer kom ik je niet lastigvallen. Integendeel!

MATHILDE- Hinderen wij echt niet?

KATLEEN- Helemaal niet! (Tot Kamiel) Ik kom je uitnodigen voor de receptie!

KAMIEL- Welke?

KATLEEN- Volgende vrijdag gaat mijn lingeriezaak open. Met een receptie!

MATHILDE- Jij bent bij de gelukkigen, Kamiel!

- KATLEEN- Wij verwachten jou 's avonds rond 18 uur.
- KAMIEL- Waar?
- KATLEEN- In mijn nieuwe zaak natuurlijk!
- KAMIEL- Dat is niets voor mij.
- KATLEEN- Ik sta erop, dat jij komt.
- KAMIEL- Jij hebt mij hierover al zo dikwijls aangesproken. Iedere keer heb ik je afgescheept.
- KATLEEN- Ook zonder jouw hulp, heb ik het nodige geld bijeen gekregen.
- KAMIEL- Ik heb geen verstand van lingerie.
- KATLEEN- Dit hoeft toch niet.
- KAMIEL- Is Filip er ook?
- KATLEEN- Hij en ik zijn gescheiden.
- KAMIEL- Niet dus?
- KATLEEN- Voor mij is Filip verleden tijd.
- KAMIEL- Ik ga mij in die ruzie tussen hem en jou niet mengen. Als ik naar die receptie kom, gaat hij mij dit kwalijk nemen. Dit wil ik niet.
- KATLEEN- Hij weet niet eens, wie ik allemaal heb uitgenodigd.
- KAMIEL- Hij gaat dit rap genoeg te weten komen. Mensen kunnen nogal zwijgen!
- KATLEEN- Ik zal heel eerlijk zijn. Dat jij mij iedere keer zonder enige hulp hebt wandelen gestuurd, ligt nog altijd wat op mijn maag. Mijn eerste gedachte was dus, jou niet uit te nodigen.
- KAMIEL- Zie je wel!
- KATLEEN- Maar dan zijn de anderen tussen gekomen. Je zonen, je andere dochter en je kleinkinderen. Allemaal staan zij erop, dat jij er die avond ook bent.
- KAMIEL- Jij bent mij wat aan het wijsmaken. Onze Martine zit in Spanje.
- KATLEEN- Ook met haar heb ik contact gehad. Voor deze gelegenheid komt zij speciaal afgereisd.
- KAMIEL- (Gelooft het niet) Van Spanje?

- KATLEEN- Haar man runt hun restaurant wel enkele dagen zonder haar.
- KAMIEL- Heeft zij echt toegezegd?
- KATLEEN- Zij was zelfs heel enthousiast!
- MATHILDE- Jij gaat daar toch naartoe, Kamiel?
- KAMIEL- Ik? Naar zo'n stijf gedoe?
- MATHILDE- Die avond ga jij je hele familie toch niet in de steek laten? Jij gaat het zien, dit gaat je honderd procent meevallen.
- KATLEEN- Het wordt een grootse receptie.
- KAMIEL- Nog maar eens een hoop kosten voor jou!
- KATLEEN- Die receptie is op kosten van Sylhouette.
- MATHILDE- Zo iets mag jij niet laten schieten, Kamiel!
- KAMIEL- Drinken kan ik als de beste. En zeker als het op: kosten is van... Sylhouette!
- KATLEEN- Wel dan?
- KAMIEL- Maar daar heel die avond naar dat vrouwenondergoed zitten kijken!
- MATHILDE- (Plagerig) Zie jij dit niet graag?
- KAMIEL- Als ik zie, wat de vrouwen ocharmen nog dragen! Ik krijg dan meteen een rooie kop!
- KATLEEN- Jij komt?
- KAMIEL- Als Mathilde mee mag komen.
- MICHEL- (Protesterend) Wat heeft zij hiermee te maken?
- MATHILDE- Later zal ik daar wel eens een kijkje gaan nemen.
- KAMIEL- Jij weet niet eens, waar die winkel ligt.
- MATHILDE- Jij kan toch meegaan, om het mij te wijzen. Ga toch.
- KAMIEL- Tegen mijn goesting!
- MATHILDE- Eens daar tussen je familie, praat jij heel anders.
- KAMIEL- Er is daar toch die avond geen modeshow?
- MATHILDE- (Geamuseerd) Jij krijgt er alleen het ondergoed te zien, Kamiel. Niet de rest!

KATLEEN- De modelletjes hangen er die avond wel overvloedig uitgestald, maar zij worden niet geshowd.

MATHILDE- Zie je wel!

KAMIEL- Dat valt dan nog mee.

KATLEEN- Wij mogen jou daar verwachten?

MATHILDE- Natuurlijk is Kamiel er!

KAMIEL- Tegen mijn goesting. Al wil ik toch onze Martine nog eens graag zien.

KATLEEN- Kan jij er geraken? Of moet ik iemand sturen, om je af te halen?

KAMIEL- Ik moet die avond toch geen bob zijn? Doe mij zoiets niet aan!

KATLEEN- Ik stuur wel iemand. Zorg dat jij die avond deftig ge-gleed bent!

KAMIEL- Zorg maar, dat "jij" die avond deftig gekleed bent!...
(Nogal minachtend) Sylhouette!

KATLEEN- Ik ga jullie hier niet langer storen. Nog een prettige dag, allemaal.

(Mathilde laat Katleen naar buiten.)

KAMIEL- Dat is nogal een dochter, hè? (Fier) Mijn werk!

(Mathilde is terug.)

MATHILDE- Mag ik jullie verzoeken, nu meteen te vertrekken? Er is nog ander bezoek op komst. Ik heb de voordeur op een kier laten staan.

KAMIEL- Ik ga jou lange tijd niet meer zien?

MATHILDE- Ik verwacht jullie niet de eerste drie, vier weken.

KAMIEL- Dat is een hele maand!

MATHILDE- Die is zo voorbij.

MICHEL- Als jij intussen iets aan de hand zou krijgen, Mathilde, mag jij mij altijd komen roepen. Jij weet mij wonen.

KAMIEL- Wat doe ik met die...

MATHILDE- ... tomaten? Neem ze maar mee naar huis. En laat ze je smaken. Tot ziens, allebei!

(Kamiel vertrekt via de voordeur, Michel via de achterdeur. Kristien en Bram komen naar binnen.)

KRISTIEN- Jij hebt ons naar hier geroepen? Waarom kon dit niet eerder?

MATHILDE- Kan het alsjeblieft wat kalmer?

KRISTIEN- Is het in verband met onze Shana?

MATHILDE- Ja.

KRISTIEN- Is zij hier?

MATHILDE- Nog niet.

KRISTIEN- Jij hebt haar gesproken?

MATHILDE- Ja.

KRISTIEN- Komt zij? Wij hebben haar in geen weken meer gezien!

MATHILDE- Wees nu toch eens rustig! Ik heb Shana ontmoet in het centrum. In de buurt waar zij al eens eerder werd gezien.

KRISTIEN- En jij hebt haar niet naar huis gestuurd?

MATHILDE- Dit zou niet zijn gelukt. Ik ben slimmer geweest.

BRAM- Jij hebt met haar een afspraak gemaakt?

MATHILDE- Inderdaad.

KRISTIEN- Voor wanneer?

MATHILDE- Over een klein uur.

KRISTIEN- Hier?

MATHILDE- Ja.

KRISTIEN- Dat zij wacht, tot ik haar te zien krijg!

MATHILDE- Jij zal haar niet te zien krijgen.

KRISTIEN- En de reden?

MATHILDE- "Ik" zal met haar praten! Ik alleen!

KRISTIEN- Heb jij hier meer verstand van dan wij?

MATHILDE- Dit hoop ik.

KRISTIEN- (Schamper tot Bram) Hoor jij dit?

BRAM- Laat je moeder nu eens uitspreken.

KRISTIEN- (Verontwaardigd) Jij vindt dit normaal, wat zij van plan is?

BRAM- (Vol overtuiging) Zij heeft hiervoor wel een reden.

KRISTIEN- Wij mogen niets weten?

MATHILDE- Soms is het goed, niet van alles op de hoogte te zijn.

KRISTIEN- Wat heb jij met haar te bespreken?

BRAM- Onderbreek je moeder toch niet altijd!

(Erg boze blik van Kristien naar Bram.)

MATHILDE- Ik hoop, dat ik Shana weer op het rechte pad krijg.

KRISTIEN- (Wat schamper) Jij hoopt?

MATHILDE- Jullie dochter is niet van de kwaadsten. Hoofdzaak is, dat wij haar deze keer op de juiste manier aanpakken. Shana verblijft momenteel op een studiootje in de buurt van de markt.

KRISTIEN- Alleen?

MATHILDE- In gezelschap van een man.

KRISTIEN- Had ik het niet gedacht?

MATHILDE- Zij durfde haar relatie niet aan jullie vertellen. Zij is bang voor jou, Kristien.

KRISTIEN- Met reden!

MATHILDE- Ik ga proberen, aan deze relatie een einde te maken.

KRISTIEN- Mankeert er wat aan die gast? Ik neem haar meteen mee naar huis!

MATHILDE- Jij maakt je uit de voeten, voor zij hier is!

KRISTIEN- Dat zullen wij eens zien!

BRAM- (Plots boos) Ja, dit zullen wij zien! Je moeder probeert voor ons haar best te doen! Jij gaat haar hierbij geen stikken in de wielen steken!

KRISTIEN- Wat krijg jij ineens?

BRAM- Verstand!

KRISTIEN- (Schamper) Hij verstand!

MATHILDE- Hij gebruikt er in ieder geval meer dan jij.

KRISTIEN- (Ongelovig) Denk jij Shana naar huis te krijgen, door gewoon even met haar te praten?

MATHILDE- Dit denk ik inderdaad!

KRISTIEN- (Wat ingehouden) Onnozele trut!

BRAM- (Kwaad) Jij hebt het over je moeder!

KRISTIEN- Vind jij dit weer normaal?

BRAM- Heel normaal!

KRISTIEN- Nog zo'n onnozelaar!

BRAM- Ik heb er genoeg van, mij voortdurend door jou de les telaten lezen!

KRISTIEN- Doe ik dit?

BRAM- Al jaren!

KRISTIEN- Ik ben je vrouw!

BRAM- Een reden te meer, om met mij te overleggen, in plaats van mij voortdurend op de kop te zitten!

KRISTIEN- (Boos) Wacht maar, tot wij straks onder ons beiden zijn!

BRAM- Ja, hier wacht ik op! Voortaan zal jij met de echte Bram te doen krijgen, in plaats van met die "bloemzak" die ik tot nogtoe altijd ben geweest!

MATHILDE- (Geamuseerd) Dit is ten minste al ene, die de goede kant opgaat.

BRAM- Wat ben jij van plan, moeder?

MATHILDE- Zo dadelijk ga ik in gesprek met jullie dochter. Ik ga proberen, haar hier te houden.

KRISTIEN- (Duidelijk niet akkoord) Waarom hier?

MATHILDE- Omdat zij hier het best tot rust kan komen.

KRISTIEN- Haar plaats is thuis!

MATHILDE- Haar plaats is, waar zij opnieuw zichzelf kan zijn.

BRAM- Hoelang denk jij haar hier te houden?

MATHILDE- Een drietal weken. Nadien hoop ik haar naar huis te kunnen brengen.

BRAM- En die gast, die bij haar zit?

MATHILDE- Mannen ben ik eerder de baas dan vrouwen.

BRAM- Kristien en ik rekenen op jou!

KRISTIEN- (Wat schamper) Jij misschien.

BRAM- Jij ook!

MATHILDE- Over een uurtje is Shana hier. Ik wil mij nog een beetje voorbereiden op haar komst. Maken jullie je nu uit de voeten.

KRISTIEN- Ik wil haar zien!

BRAM- Jij gaat de zaak nu niet meer bederven! Jij gaat met mij mee!

MATHILDE- Zorg dat jullie hier ver genoeg uit de buurt zijn, als Shana hier arriveert.

BRAM- Op ons kan jij rekenen! Wij rekenen op jou.

KRISTIEN- Dit wordt toch niets.

BRAM- Nu al bedankt, moeder.

(Bram en Kristien zijn vertrekkensklaar. Bij de voordeur aarzelt Kristien nog heel even.)

KRISTIEN- (Nogal onwennig, maar gemeend) Bedankt.

(Bram en Kristien vertrekken.)

(LICHT EN GELUID SUGGEREREN EEN KORTE TIJDSPANNE.)

(De bel van de voordeur rinkelt. Mathilde gaat open-
doen. Zij komt terug met Shana en Dennis.)

MATHILDE- Kom erin!

SHANA- Dag, oma.

MATHILDE- Hoe gaat het met ons jonge koppel?

SHANA- Goed. Jij had ons gevraagd, even langs te komen?

MATHILDE- Ja. Neem toch plaats. Iets drinken?

SHANA- Zoveel tijd hebben wij niet.

MATHILDE- Jullie hebben nog een en ander op het programma van-
daag?

SHANA- Dennis moet nog weg voor zijn werk.

MATHILDE- Nu nog?

SHANA- Hij moet geregeld naar Nederland voor het verzekerings-
kantoor.

MATHILDE- Wanneer ben jij dan terug, Dennis?

DENNIS- Dit is altijd voor enkele dagen.

MATHILDE- Jij komt dan 's avonds niet naar huis?

DENNIS- Ik verblijf ginds op hotel.

MATHILDE- Dit is erg vervelend voor jou, Shana.

SHANA- Ik ben het al wat gewoon, oma.

MATHILDE- Hoe krijg jij dan de dag om?

SHANA- Ik probeer wat te lezen.

MATHILDE- Jij reist misschien ook al eens mee naar Nederland?

SHANA- Dit mag niet van het verzekeringskantoor.

MATHILDE- Voor hen zijn dit toch geen bijkomende kosten.

SHANA- Dennis heeft het eens gevraagd, maar het mocht niet.

MATHILDE- Hoe krijgen jullie hier samen de tijd om?

SHANA- Wij blijven zoveel mogelijk op onze studio.

MATHILDE- Jullie proberen zo weinig mogelijk in het oog te lopen?

SHANA- Na een zware week heeft Dennis rust nodig?

MATHILDE- (Lichtjes glimlachend) Het is niet uit vrees voor je ouders? Jullie hebben de laatste weken geen contact meer gezocht met hen?

SHANA- Neen. Waarover wil jij ons spreken, oma?

MATHILDE- Over jullie toekomst. Hoe zien jullie die?

SHANA- Hoe bedoel jij?

MATHILDE- Je verdere studies, je werk, trouwen, bouwen...

SHANA- Hiervoor hebben wij nog alle tijd.

MATHILDE- Jij bent ook nog niet gehaast, Dennis?

DENNIS- Studeren moet ik niet meer. En werk heb ik al.

MATHILDE- Vooral in Nederland?

DENNIS- Ja.

MATHILDE- Waar precies?

DENNIS- In Amsterdam.

MATHILDE- Zoek jij niet beter iets dichterbij huis?

DENNIS- Ik heb nu een goede job.

MATHILDE- ... Wat zegt jou de naam Samantha Decocq?

(Dennis antwoordt niet.)

MATHILDE- (Met wat meer nadruk) Samantha Decocq? Zij is jou niet bekend? Zij is een apothekersassistente met twee kinderen. Elise, 6 jaar, en Jara, 3 jaar, Die naam zegt jou niets?

(Dennis antwoordt nog altijd niet.)

SHANA- (Onschuldig) Ken jij iemand met die naam, Dennis?

MATHILDE- Shana heeft jou wat gevraagd.

DENNIS- Zij is mijn vrouw.

SHANA- (Totaal verrast) Jouw vrouw?

DENNIS- Ik ben getrouwd geweest.

MATHILDE- Geweest?

DENNIS- Nog altijd. Maar wij gaan scheiden.

MATHILDE- Weet jouw vrouw hiervan? Van die scheiding, bedoel ik. Heb jij er niet haar al over gesproken?

DENNIS- Dit gaat zo vlug mogelijk gebeuren.

MATHILDE- Nog niet dus. En jij hebt al iemand anders?

SHANA- (Totaal van streek) Jij bent getrouwd?

DENNIS- Ja, maar...

SHANA- (Onderbreekt hem meteen) En jij hebt twee kinderen?

DENNIS- Straks ga ik je alles uitleggen.

SHANA- Jij vond het niet nodig, mij hierover iets te vertellen?

DENNIS- Ik was het al vaker van plan, maar...

SHANA- (Onderbreekt hem) Jij komt nog altijd bij je vrouw?

DENNIS- Enkel ter wille van de kinderen. Bij mijn echtscheiding wordt dit geregeld.

SHANA- Jij hebt mij al die tijd belogen en bedrogen?

DENNIS- Dit was absoluut niet mijn bedoeling.

- SHANA- Ook jouw vrouw heb jij al die tijd bedrogen?
- DENNIS- Zo close was het al lang niet meer tussen haar en mij.
- SHANA- Al die tijd heb jij je kinderen verwaarloosd?
- DENNIS- Ik zag ze nog geregeld.
- SHANA- Jij ging niet naar Amsterdam, maar naar je vrouw?
- DENNIS- Jij moet mij begrijpen, Shana,...
- SHANA- (Onderbreekt hem) Terwijl ik mij daar alleen zat te vervelen op dat studiootje, lag jij elders met je vrouw in bed?
- DENNIS- Dit is voorbij. Voortaan ben ik nog alleen van jou!
- SHANA- Jij denkt, dat ik dit nog wil?
- DENNIS- Voortaan ben ik alleen nog bij jou!
- SHANA- Dit hoeft niet meer! Met een leugenaar en een bedrieger wil ik niets meer te maken hebben!
- DENNIS- Shana, ik hou van jou!
- SHANA- Leugenaar!
- DENNIS- Alleen nog van jou!
- SHANA- Maak dat ik je nooit meer zie!
- DENNIS- Ik ga je bewijzen, dat jij voor mij nog de enige bent!
- (Shana gooit de voordeur open.)
- SHANA- Uit mijn ogen!
- DENNIS- Jij meent dit niet!
- SHANA- (Woedend) En of ik het meen!
- DENNIS- Wij moeten elders even praten! Onder ons beiden!
- SHANA- (Woedend) Eruit!
- (Aarzelend vertrekt Dennis. Shana gooit de deur achter hem dicht. Dan breekt zij in snikken uit. Mathilde probeert haar te troosten.)
- MATHILDE- Rustig maar.
- SHANA- Ik ben zo beschaamd, oma.
- MATHILDE- Hiervoor is er geen enkele reden. Jij hebt niets verkeerd gedaan. Integendeel! Jij hebt schitterend gereageerd.

(Mathilde neemt Shana mee naar de sofa.)

SHANA- Het doet zo'n pijn, oma.

MATHILDE- Dit begrijp ik, kind. Zelf heb ik ook nog altijd een groot verlies te verwerken.

SHANA- Opa?

MATHILDE- Ik ben hem nog lang niet vergeten... Jij mag hier bij mij blijven, zolang jij maar wil. De eerste tijd komt niemand ons hier lastigvallen. Hiervoor heb ik gezorgd. Samen gaan wij er mekaar weer bovenop helpen. Wij hebben alle tijd. Ga hier maar wat op de sofa liggen.

(Shana neemt plaats op de sofa.)

MATHILDE- Gebruik dit dekentje maar, om je warm te houden...
Lig jij zo goed?

SHANA- Ja.

MATHILDE- Ween maar eens goed uit. Ik blijf bij jou... Ik houd intussen wel mijn mond.
